

Cuprins

I Acte legislative

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) 2018/956 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 iunie 2018 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de CO₂ și a consumului de combustibil al vehiculelor grele noi ⁽¹⁾** 1

DIRECTIVE

- ★ **Directiva (UE) 2018/957 a Parlamentului European și a Consiliului din 28 iunie 2018 de modificare a Directivei 96/71/CE privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii ⁽¹⁾** 16
- ★ **Directiva (UE) 2018/958 a Parlamentului European și a Consiliului din 28 iunie 2018 privind efectuarea unui test de proporționalitate înainte de adoptarea unor noi reglementări referitoare la profesii** 25

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE.

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2018/956 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 28 iunie 2018

privind monitorizarea și raportarea emisiilor de CO₂ și a consumului de combustibil al vehiculelor grele noi

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) În concluziile Consiliului European din 23-24 octombrie 2014 referitoare la cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030 a fost aprobat un obiectiv obligatoriu de reducere pe plan intern cu cel puțin 40 %, față de nivelul din 1990, a emisiilor de gaze cu efect de seră la scara întregii economii până în 2030, iar acest obiectiv a fost reconfirmat la reuniunea Consiliului European din 17-18 martie 2016.
- (2) În concluziile Consiliului European din 23-24 octombrie 2014 se prevede că obiectivul trebuie să fie îndeplinit în mod colectiv de către Uniune în cel mai eficient mod posibil din punctul de vedere al costurilor, cu reduceri ale emisiilor, până în 2030, atât în sectoarele care fac obiectul sistemului Uniunii de comercializare a certificatelor de emisii („EU ETS”), cât și în sectoarele care nu fac obiectul ETS, în proporție de 43 % și, respectiv, 30 % față de nivelul din 2005. Printre altele, Acordul de la Paris ⁽³⁾ stabilește un obiectiv pe termen lung care corespunde obiectivului de menținere a creșterii temperaturii medii globale cu mult sub 2 °C peste nivelurile preindustriale și de continuare a eforturilor de menținere a acestei creșteri la 1,5 °C peste nivelurile preindustriale. Se impune ca la aceste eforturi să participe toate statele membre și ca toate sectoarele economiei, inclusiv transporturile, să contribuie la realizarea reducerii emisiilor, astfel cum au fost aprobată de Consiliul European, și la îndeplinirea obiectivelor pe termen lung ale Acordului de la Paris.
- (3) Strategia europeană din 2016 a Comisiei pentru o mobilitate cu emisii scăzute de dioxid de carbon stabilește obiectivul ambițios ca, până la mijlocul secolului, emisiile de gaze cu efect de seră generate de sectorul transporturilor să fie cu cel puțin 60 % mai reduse decât în 1990 și să se înscrie în mod categoric pe o traiectorie care să tindă spre zero.
- (4) În vederea realizării obiectivului respectiv, este oportun să se ia în considerare o serie de măsuri. Pe lângă stabilirea unor standarde privind emisiile de CO₂ generate de vehiculele grele, și anume camioane, autobuze și autocare, măsurile respective ar putea include și alte acțiuni care să contribuie la îmbunătățirea eficienței și reducerea emisiilor de CO₂ în cazul vehiculelor grele, cum ar fi optimizarea încărcăturii, gruparea în convoaie, formarea profesională a conducătorilor auto, utilizarea combustibililor alternativi, programele de reînnoire a parcurilor auto, anvelopele cu rezistență redusă la rulare, reducerea congestiei traficului și investițiile în întreținerea infrastructurii.

⁽¹⁾ JO C 81, 2.3.2018, p. 95.⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 12 iunie 2018 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 21 iunie 2018.⁽³⁾ Acordul de la Paris (JO L 282, 19.10.2016, p. 4).

- (5) Emisiile de gaze cu efect de seră generate de vehiculele grele reprezintă în prezent aproximativ un sfert din emisiile generate de transportul rutier în Uniune și, dacă nu se vor lua măsuri suplimentare, se preconizează sporirea acestora cu 10 % între 2010 și 2030 și cu 17 % între 2010 și 2050. Se impune introducerea unor măsuri eficiente de reducere a emisiilor generate de vehiculele grele, pentru a contribui la reducerile necesare de emisii în sectorul transporturilor.
- (6) În comunicarea sa din 2014 privind o strategie pentru reducerea consumului de combustibil și a emisiilor de CO₂ în cazul vehiculelor grele, Comisia a recunoscut că o condiție prealabilă pentru introducerea unor astfel de măsuri o reprezintă instituirea unei proceduri reglementate pentru determinarea emisiilor de CO₂ și a consumului de combustibil.
- (7) Regulamentul (CE) nr. 595/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ asigură cadrul pentru instituirea unei astfel de proceduri reglementate. Măsurătorile efectuate în conformitate cu procedura respectivă vor oferi date fiabile și comparabile privind emisiile de CO₂ și consumul de combustibil al fiecărui vehicul greu, pentru o parte semnificativă a parcului de vehicule grele din Uniune. Cumpărătorul unui vehicul greu și respectivul stat membru de înmatriculare vor avea acces la aceste informații, fapt ce va reduce parțial deficitul de informații.
- (8) Societățile de transport sunt, în mare parte, întreprinderi mici și mijlocii. În plus, acestea nu au încă acces la informații standardizate pentru a evalua tehnologiile de eficientizare a consumului de combustibil și a compara vehiculele grele, încât să poată lua cele mai bune decizii de cumpărare în cunoștință de cauză și să își reducă astfel facturile la combustibil, care reprezintă mai mult de un sfert din cheltuielile lor de exploatare.
- (9) Ar trebui puse la dispoziția publicului informații referitoare la performanța unui vehicul greu în ceea ce privește emisiile de CO₂ și consumul de combustibil, pentru a permite tuturor deținătorilor de autovehicule să ia decizii de cumpărare în cunoștință de cauză și pentru a asigura un înalt nivel de transparență. Toți producătorii de vehicule grele vor putea să compare performanțele vehiculelor lor cu cele ale altor mărci. Aceasta va spori stimulentele pentru inovare și va încuraja dezvoltarea unor vehicule grele mai eficiente din punct de vedere energetic, sporind astfel competitivitatea. Informațiile respective vor furniza, de asemenea, factorilor de decizie de la nivelul Uniunii și al statelor membre o bază solidă pentru elaborarea unor politici care să promoveze utilizarea unor vehicule grele mai eficiente din punct de vedere energetic.
- (10) Pentru a obține informații complete privind configurația, evoluția în timp și impactul potențial al parcului de vehicule grele din Uniune asupra emisiilor de CO₂, autoritățile competente din statele membre ar trebui să monitorizeze și să raporteze Comisiei datele referitoare la înmatricularea tuturor vehiculelor grele noi și a tuturor remorcilor noi, inclusiv datele privind sistemele propulsoare, precum și tipul relevant de caroserie.
- (11) Prin urmare, producătorii de vehicule grele ar trebui să monitorizeze și să raporteze Comisiei valorile emisiilor de CO₂ și ale consumului de combustibil determinate pentru fiecare vehicul greu nou în temeiul Regulamentului (UE) 2017/2400 al Comisiei ⁽²⁾.
- (12) Disponibilitatea datelor privind emisiile de CO₂ și consumul de combustibil pentru diversele categorii de vehicule grele depinde de momentul în care categoriile vor fi reglementate de Regulamentul (UE) 2017/2400. Pentru a oferi claritate și securitate juridică în ceea ce privește obligațiile de monitorizare și raportare pentru producători, prezentul regulament ar trebui să stabilească anii de începere a monitorizării și raportării pentru fiecare categorie de vehicul greu care intră sub incidența sa. În temeiul Regulamentului (UE) 2017/2400, datele vor fi disponibile pentru anumite vehicule grele noi înmatriculate în 2019. Începând cu anul menționat, producătorii ar trebui să fie obligați să monitorizeze și să raporteze datele tehnice referitoare la respectivele vehicule. Pentru alte categorii și grupuri de vehicule grele, datele nu vor deveni disponibile decât de la o dată ulterioară. Ar trebui stabilit un calendar rezonabil pentru a determina anii de începere a monitorizării și raportării datelor pentru categoriile și grupurile de vehicule respective. Având în vedere complexitatea tehnică a dezvoltării procedurilor pentru determinarea emisiilor de CO₂ și a consumului de combustibil pentru restul de categorii și grupuri de vehicule grele, termenul ar trebui să fie stabilit la șapte ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 595/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2009 privind omologarea de tip a autovehiculelor și a motoarelor cu privire la emisiile provenite de la vehicule grele (Euro VI) și accesul la informații privind repararea și întreținerea vehiculelor și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 715/2007 și a Directivei 2007/46/CE și de abrogare a Directivelor 80/1269/CEE, 2005/55/CE și 2005/78/CE (JO L 188, 18.7.2009, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2017/2400 al Comisiei din 12 decembrie 2017 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 595/2009 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește determinarea emisiilor de CO₂ și a consumului de combustibil ale vehiculelor grele și de modificare a Directivei 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Regulamentului (UE) nr. 582/2011 al Comisiei (JO L 349, 29.12.2017, p. 1).

- (13) Este în interesul publicului să fie difuzate public, în mod activ, date tehnice esențiale pentru determinarea emisiilor de CO₂ și a consumului de combustibil corespunzătoare unui vehicul greu, pentru a spori transparența în ceea ce privește specificațiile vehiculului greu și performanța aferentă și pentru a stimula concurența între producători. Datele sensibile din motive de protecție a datelor cu caracter personal și de concurență loială nu ar trebui să fie publicate. Anumite date referitoare la performanța aerodinamică a vehiculelor grele ar trebui să fie puse la dispoziția publicului sub formă de intervale pentru a ține seama de considerații referitoare la concurența loială. Datele raportate ar trebui să fie puse la dispoziția publicului cu titlu gratuit și astfel încât să fie ușor accesibile. Prezentul regulament nu aduce atingere altor drepturi suplimentare de acces al publicului la informațiile privind mediul, printre altele în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului (1).
- (14) Este important ca sistemul de monitorizare și raportare să fie ușor de utilizat de către toți operatorii de transport, indiferent de dimensiunea și resursele acestora. De asemenea, este important ca acest sistem să fie promovat în mod activ de către Comisie, pentru a se asigura că are un impact semnificativ asupra sectorului și pentru a sensibiliza cu privire la disponibilitatea datelor raportate.
- (15) Analiza realizată de către Comisie a datelor transmise de statele membre și de producători pentru anul calendaristic precedent ar trebui prezentată publicului într-un mod care să arate clar performanța parcului de vehicule grele al Uniunii și al fiecărui stat membru, precum și al fiecărui producător. Aceasta ar trebui să permită comparabilitatea în cadrul fiecărui parc de vehicule și între parcurile de vehicule în ceea ce privește media consumului de combustibil și a emisiilor de CO₂ pentru fiecare grupă de vehicule grele în funcție de profilul de operare.
- (16) Este esențial ca valorile emisiilor de CO₂ și ale consumului de combustibil determinate în temeiul Regulamentului (UE) 2017/2400 să reflecte în mod corect performanța vehiculelor grele. Prin urmare, regulamentul respectiv stabilește dispoziții pentru verificarea și asigurarea conformității operării simulatorului și a proprietăților legate de emisiile de CO₂ și de consumul de combustibil ale componentelor, unităților tehnice separate și sistemelor relevante. Procedura de verificare respectivă ar trebui să includă încercările efectuate pe șosea. Noul cadru de omologare de tip instituit prin Regulamentul (UE) 2018/858 al Parlamentului European și al Consiliului (2) prevede mijloacele pentru a garanta că, în caz de abateri, producătorii iau măsuri de remediere și că, în caz de nerespectare, Comisia poate impune amenzi administrative. Acest nou cadru recunoaște, de asemenea, că este important să li se permită terților efectuarea în mod independent de încercări ale vehiculelor și accesarea datelor necesare. Comisia ar trebui să monitorizeze rezultatele acestor încercări de verificare și ar trebui să includă și o analiză a acestor rezultate în raportul său anual.
- (17) Este important să se asigure soliditatea și fiabilitatea datelor monitorizate și raportate. Comisia ar trebui, prin urmare, să dispună de mijloacele necesare pentru a verifica și a corecta, dacă este necesar, datele finale. De asemenea, cerințele privind monitorizarea ar trebui să stabilească parametrii care permit urmărirea și verificarea în mod adecvat a datelor.
- (18) Comisia ar trebui să aibă posibilitatea de a impune o amendă administrativă în cazul în care constată că datele raportate de către producător se abat de la datele înregistrate în cadrul Regulamentului (CE) nr. 595/2009 și, în special, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 582/2011 al Comisiei (3) și cu Regulamentul (UE) 2017/2400 sau în cazul în care producătorul nu oferă datele necesare până la termenul stabilit. Amenzile respective ar trebui să fie eficiente, proporționale și disuasive.
- (19) Pe baza experienței dobândite în domeniul monitorizării și raportării datelor privind emisiile de CO₂ în temeiul Regulamentului (CE) nr. 443/2009 al Parlamentului European și al Consiliului (4) pentru autoturismele noi și al Regulamentului (UE) nr. 510/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (5) pentru vehiculele utilitare ușoare

(1) Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO L 264, 25.9.2006, p. 13).

(2) Regulamentul (UE) 2018/858 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind omologarea și supravegherea pieței autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și ale sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 715/2007 și (CE) nr. 595/2009 și de abrogare a Directivei 2007/46/CE (JO L 151, 14.6.2018, p. 1).

(3) Regulamentul (UE) nr. 582/2011 al Comisiei din 25 mai 2011 de punere în aplicare și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 595/2009 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la emisiile provenite de la vehicule grele (Euro VI) și de modificare a anexelor I și III la Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 167, 25.6.2011, p. 1).

(4) Regulamentul (CE) nr. 443/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 de stabilire a standardelor de performanță privind emisiile pentru autoturismele noi, ca parte a abordării integrate a Comunității de a reduce emisiile de CO₂ generate de vehiculele ușoare (JO L 140, 5.6.2009, p. 1).

(5) Regulamentul (UE) nr. 510/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2011 de stabilire a unor standarde de performanță pentru vehiculele utilitare ușoare noi, ca parte a abordării integrate a Uniunii de reducere a emisiilor de CO₂ generate de vehiculele ușoare (JO L 145, 31.5.2011, p. 1).

noi, este oportun să i se atribuie Agenției Europene de Mediu responsabilitatea schimbului de date cu autoritățile competente din statele membre și cu producătorii, precum și a gestionării bazei de date finale în numele Comisiei. Este, de asemenea, oportun să se alinieze, pe cât posibil, procedurile de monitorizare și de raportare pentru vehiculele grele cu cele deja existente pentru vehiculele utilitare ușoare.

- (20) Pentru a se asigura condiții uniforme de aplicare a dispozițiilor prezentului regulament referitoare la verificarea și corectarea datelor monitorizate, este necesar să i se atribuie Comisiei competențe de executare. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.
- (21) Pentru a se asigura că cerințele referitoare la date și la procedurile de monitorizare și raportare rămân relevante în timp pentru evaluarea contribuției parcului de vehicule grele la emisiile de CO₂, pentru a asigura disponibilitatea datelor privind tehnologiile noi și avansate de reducere a emisiilor de CO₂ și privind rezultatele obținute în urma încercărilor de verificare efectuate pe șosea și pentru a asigura menținerea relevanței în scopuri de informare și comparabilitate a intervalelor de valori ale rezistenței aerului, precum și pentru a completa dispozițiile privind amenziile administrative, ar trebui să fie delegată Comisiei competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în ceea ce privește completarea anilor de începere a monitorizării și raportării pentru categoriile de vehicule reglementate; modificarea cerințelor privind datele și a procedurii de monitorizare și raportare stabilită în anexele la prezentul regulament; precizarea datelor care trebuie raportate de statele membre pentru monitorizarea rezultatelor încercărilor de verificare efectuate pe șosea; modificarea intervalelor de valori ale rezistenței aerului; definirea criteriilor și a metodelor de calcul și de colectare a amenzilor administrative impuse producătorilor. Este deosebit de important ca, în cursul activității sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legislație ⁽²⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestora au acces în mod sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (22) Deoarece obiectivul prezentului regulament, și anume monitorizarea și raportarea emisiilor de CO₂ și a consumului de combustibil al vehiculelor grele noi din Uniune, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea sau efectele sale, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității prevăzut la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului menționat,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește cerințele de monitorizare și raportare a emisiilor de CO₂ și a consumului de combustibil al vehiculelor grele noi înmatriculate în Uniune.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

Prezentul regulament se aplică monitorizării și raportării de către statele membre și de către producătorii de vehicule grele a datelor privind vehiculele grele noi.

Prezentul regulament se aplică pentru următoarele categorii de vehicule:

- (a) vehiculele din categoriile M₁, M₂, N₁ și N₂ cu o masă de referință care depășește 2 610 kg și care nu intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 715/2007 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾, și toate vehiculele din categoriile M₃ și N₃;
- (b) vehiculele din categoriile O₃ și O₄.

În sensul prezentului regulament, vehiculele respective sunt denumite vehicule grele.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

⁽²⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 715/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2007 privind omologarea de tip a autovehiculelor în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale (Euro 5 și Euro 6) și privind accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor (JO L 171, 29.6.2007, p. 1).

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică definițiile prevăzute în Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ și în Regulamentul (CE) nr. 595/2009.

Articolul 4

Monitorizarea și raportarea de către statele membre

(1) Începând cu 1 ianuarie 2019 și pentru fiecare an calendaristic ulterior, statele membre monitorizează datele specificate în anexa I partea A referitoare la vehiculele grele noi înmatriculate pentru prima dată în Uniune.

Până la data de 28 februarie a fiecărui an, începând din 2020, autoritățile competente din statele membre raportează Comisiei datele respective în conformitate cu procedura de raportare prevăzută în anexa II.

Datele privind vehiculele grele noi care au fost înmatriculate anterior în afara Uniunii nu sunt monitorizate și raportate, cu excepția cazului în care această înmatriculare precedă cu mai puțin de trei luni înmatricularea în Uniune.

(2) Autoritățile competente responsabile de monitorizarea și raportarea datelor în conformitate cu prezentul regulament sunt cele desemnate de statele membre în conformitate cu articolul 8 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 443/2009.

Articolul 5

Monitorizarea și raportarea de către producători

(1) Cu începere din anii prevăzuți în anexa I partea B punctul 1, producătorii de vehicule grele monitorizează, la nivel de an calendaristic, datele menționate în anexa I partea B punctul 2 pentru fiecare vehicul greu nou.

Până la data de 28 februarie a fiecărui an, cu începere din anii prevăzuți în anexa I partea B punctul 1, producătorii de vehicule grele raportează Comisiei datele respective pentru fiecare vehicul greu nou, data simulării din anul calendaristic precedent, în conformitate cu procedura de raportare prevăzută în anexa II.

Data simulării este data raportată în conformitate cu partea B punctul 2 rubrica 71 din anexa I.

(2) Fiecare producător desemnează un punct de contact pentru raportarea datelor în conformitate cu prezentul regulament.

Articolul 6

Registrul central de date privind vehiculele grele

(1) Comisia ține un registru central al datelor raportate pentru vehiculele grele („registru”) în conformitate cu articolele 4 și 5.

Registrul este disponibil publicului, cu excepția datelor din anexa I partea A litera (a) și partea B punctul 2 rubricile 1, 24, 25, 32, 33, 39 și 40. În ceea ce privește anexa I partea B punctul 2 rubrica 23, valoarea este pusă la dispoziția publicului sub formă de interval, astfel cum este stabilit la anexa I partea C.

(2) Registrul este gestionat de Agenția Europeană de Mediu în numele Comisiei.

Articolul 7

Monitorizarea rezultatelor încercărilor de verificare efectuate pe șosea

(1) Comisia monitorizează, în cazul în care sunt disponibile, rezultatele încercărilor efectuate pe șosea în cadrul creat de Regulamentul (CE) nr. 595/2009 în vederea verificării emisiilor de CO₂ și a consumului de combustibil al vehiculelor grele noi.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 13 pentru completarea prezentului regulament prin precizarea datelor care trebuie raportate de autoritățile competente din statele membre în sensul alineatului (1) din prezentul articol.

⁽¹⁾ Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective (Directivă-cadru) (JO L 263, 9.10.2007, p. 1).

Articolul 8

Calitatea datelor

- (1) Autoritățile competente și producătorii sunt responsabili pentru corectitudinea și calitatea datelor pe care le raportează în temeiul articolelor 4 și 5. Aceștia informează Comisia, fără întârziere, cu privire la orice eroare detectată în datele raportate.
- (2) Comisia efectuează propriile verificări privind calitatea datelor raportate în temeiul articolelor 4 și 5.
- (3) În cazul în care Comisia este informată cu privire la existența unor erori ale datelor sau constată, în urma propriilor verificări, discrepanțe în setul de date, aceasta ia, după caz, măsurile necesare pentru a corecta datele publicate în registrul menționat la articolul 6.
- (4) Comisia poate, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, să stabilească măsurile de verificare și de corectare menționate la alineatele (2) și (3) din prezentul articol. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 12.

Articolul 9

Amenzi administrative

- (1) Comisia poate impune o amendă administrativă în fiecare dintre următoarele cazuri:
 - (a) în cazul în care constată că datele raportate de către producător în conformitate cu articolul 5 din prezentul regulament se abat de la datele care rezultă din dosarele producătorului sau din certificatul de omologare de tip a motorului eliberat în cadrul creat de Regulamentul (CE) nr. 595/2009, iar abaterea a fost cauzată în mod intenționat sau din neglijență gravă;
 - (b) în cazul în care datele nu sunt transmise în termenul aplicabil în temeiul articolului 5 alineatul (1) și dacă întârzierea nu poate fi justificată în mod corespunzător.

În scopul verificării datelor menționate la litera (a), Comisia se consultă cu autoritățile de omologare relevante.

Amenzile administrative sunt eficace, proporționale și disuasive și nu depășesc 30 000 EUR pentru fiecare vehicul greu în legătură cu care au existat abateri sau întârzieri la transmiterea datelor, astfel cum se menționează la literele (a) și (b).

- (2) Comisia adoptă, pe baza principiilor stabilite la alineatul (3) din prezentul articol, acte delegate în conformitate cu articolul 13 pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea procedurii și a metodelor de calcul și de colectare a amenzilor administrative menționate la alineatul (1) din prezentul articol.
- (3) Actele delegate menționate la alineatul (2) respectă următoarele principii:
 - (a) procedura stabilită de către Comisie respectă dreptul la bună administrare și, în special, dreptul de a fi ascultat și dreptul de acces la dosar, cu respectarea intereselor legitime legate de confidențialitate și de secretul comercial;
 - (b) la calcularea amenzi administrative adecvate, Comisia este ghidată de principiile eficienței, proporționalității și disuasiunii, luând în considerare, atunci când este relevant, gravitatea și efectele abaterii sau întârzierii, numărul vehiculelor grele în legătură cu care au existat abateri sau întârzieri la transmiterea datelor, buna-credință a producătorului, gradul de diligență și de cooperare din partea producătorului, repetarea, frecvența sau durata abaterii sau întârzierii, precum și sancțiunile anterioare aplicate aceluiași producător;
 - (c) amenzile administrative sunt colectate fără întârzieri nejustificate, cu stabilirea de termene de plată și, după caz, cu includerea posibilității de efectuare a plăților în mai multe tranșe și etape.
- (4) Cuantumul amenzilor administrative sunt considerate venituri la bugetul general al Uniunii.

Articolul 10

Raportarea

- (1) Până la data de 31 octombrie a fiecărui an, Comisia publică un raport anual conținând analiza sa privind datele transmise de statele membre și producători pentru anul calendaristic precedent.

(2) Analiza indică cel puțin performanța parcului de vehicule grele al Uniunii și a celui al fiecărui stat membru și al fiecărui producător în ceea ce privește media consumului de combustibil și a emisiilor de CO₂ pentru fiecare grupă de vehicule grele, în funcție de combinația profil de operare/sarcină/combustibil. De asemenea, analiza ține seama de datele privind adoptarea unor tehnologii noi și avansate de reducere a emisiilor de CO₂, precum și a unor sisteme propulsoare alternative, atunci când acestea sunt disponibile. În plus, aceasta include o analiză a rezultatelor încercărilor de verificare efectuate pe șosea, monitorizate în conformitate cu articolul 7, atunci când acestea sunt disponibile.

(3) Comisia pregătește analiza cu sprijinul Agenției Europene de Mediu.

Articolul 11

Modificarea anexelor

(1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 13 în vederea modificării anexelor cu scopul:

- (a) de a actualiza sau a ajusta cerințele privind datele indicate în anexa I partea A și partea B, în cazul în care acest lucru este considerat necesar pentru a asigura o analiză riguroasă în conformitate cu articolul 10;
- (b) de a completa anii de începere în anexa I partea B punctul 1;
- (c) de a actualiza sau de a modifica intervalele prevăzute în anexa I partea C, astfel încât să se țină seama de modificările survenite în proiectarea vehiculelor grele și să se asigure menținerea relevanței intervalelor în scopuri de informare și comparabilitate;
- (d) de a ajusta procedura de monitorizare și raportare stabilită în anexa II, pentru a ține seama de experiența dobândită în urma punerii în aplicare a prezentului regulament.

(2) Actele delegate menționate la alineatul (1) litera (b) se adoptă până la 30 iulie 2025.

Articolul 12

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul privind schimbările climatice înființat prin Regulamentul (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾. Comitetul respectiv reprezintă un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 13

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile stabilite la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 7 alineatul (2), la articolul 9 alineatul (2) și la articolul 11 alineatul (1) se conferă Comisiei pentru o perioadă de șapte ani de la 29 iulie 2018. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de șapte ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 7 alineatul (2), la articolul 9 alineatul (2) și la articolul 11 alineatul (1) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind un mecanism de monitorizare și de raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră, precum și de raportare, la nivel național și al Uniunii, a altor informații relevante pentru schimbările climatice și de abrogare a Deciziei nr. 280/2004/CE (JO L 165, 18.6.2013, p. 13).

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 7 alineatul (2), al articolului 9 alineatul (2) și al articolului 11 alineatul (1) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 14

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 28 iunie 2018.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

L. PAVLOVA

ANEXA I

Norme privind date care trebuie monitorizate și raportate

PARTEA A: DATE CARE TREBUIE MONITORIZATE ȘI RAPORTATE DE CĂTRE STATELE MEMBRE:

- (a) numerele de identificare ale tuturor vehiculelor grele noi menționate la articolul 2 al doilea paragraf literele (a) și (b) care sunt înmatriculate pe teritoriul statelor membre;
- (b) denumirea producătorului;
- (c) marca (denumirea comercială a producătorului);
- (d) codul caroseriei specificat la rubrica 38 din certificatul de conformitate, dacă este disponibil;
- (e) în cazul vehiculelor grele menționate la articolul 2 al doilea paragraf litera (a), informațiile privind grupul motopropulsor specificate la rubricile 23, 23.1 și 26 din certificatul de conformitate.

PARTEA B: DATE CARE TREBUIE MONITORIZATE ȘI RAPORTATE DE CĂTRE PRODUCĂTORII DE VEICULE GRELE

1. Anii de începere a monitorizării și raportării datelor pentru categoriile de vehicule grele prevăzute la articolul 2 al doilea paragraf literele (a) și (b):

Categoria de vehicule grele	Grupuri de vehicule pentru categoria de vehicule [astfel cum se menționează în anexa I la Regulamentul (UE) 2017/2400]	Anul de începere a monitorizării	Anul de începere a raportării
N ₁	—	—	—
N ₂	1 și 2	2020	2021
N ₃	3	2020	2021
	4, 5, 9 și 10	2019	2020
	11, 12 și 16	2020	2021
M ₁	—	—	—
M ₂	—	—	—
M ₃	—	—	—
O ₃	—	—	—
O ₄	—	—	—

2. Date care trebuie monitorizate și raportate:

Nr.	Parametri de monitorizare	Sursă: partea I din anexa IV la Regulamentul (UE) 2017/2400, cu excepția cazului în care se specifică altfel	Descriere
1	Numărul de identificare al vehiculului (VIN)	1.1.3	Identificarea vehiculului și a componentelor
2	Numărul de certificare al motorului	1.2.2	
3	Numărul de certificare al CDxA (!) (dacă este cazul)	1.8.3	
4	Numărul de certificare al sistemului de transmisie	1.3.2	
5	Numărul de certificare al axelor	1.6.2	
6	Numărul de certificare al pneurilor, axa 1	1.9.2	
7	Numărul de certificare al pneurilor, axa 2	1.9.6	
8	Numărul de certificare al pneurilor, axa 3	1.9.10	
9	Numărul de certificare al pneurilor, axa 4	1.9.14	

Nr.	Parametri de monitorizare	Sursă: partea I din anexa IV la Regulamentul (UE) 2017/2400, cu excepția cazului în care se specifică altfel	Descriere
10	Categoria vehiculului (N ₁ , N ₂ , N ₃ , M ₁ , M ₂ , M ₃)	1.1.4	Clasificarea vehiculelor
11	Configurația axei	1.1.5	
12	Masa maximă brută a vehiculului (t)	1.1.6	
13	Grupul de vehicule	1.1.7	
14	Denumirea și adresa producătorului	1.1.1	Specificația vehiculului și a șasiului
15	Marca (denumirea comercială a producătorului)	1.1.7 Partea II din anexa IV la Regulamentul (UE) 2017/2400	
16	Masa în mers reală corectată (kg)	1.1.8	
17	Puterea nominală a motorului (kW)	1.2.3	Specificațiile principale ale motorului
18	Turația de mers în gol a motorului (1/min)	1.2.4	
19	Turația nominală a motorului (1/min)	1.2.5	
20	Capacitatea cilindrică (l)	1.2.6	
21	tipul de combustibil de referință al motorului (motorină/GPL/GNC...)	1.2.7	
22	Opțiunea de certificare utilizată pentru generarea C _{dx} A (valori standard/măsurători)	1.8.2	Aerodinamica
23	Valoarea C _{dx} A (valoarea rezistenței aerului)	1.8.4	
24	Denumirea și adresa producătorului sistemului de transmisie	—	Specificațiile principale ale sistemului de transmisie
25	Marca (denumirea comercială a producătorului sistemului de transmisie)	—	
26	Opțiunea de certificare utilizată pentru generarea diagramelor de pierderi pentru simulator (opțiunea 1/opțiunea 2/opțiunea 3/valori standard)	1.3.3	
27	Tipul transmisiei [SMT ^(?) , AMT ^(?) , APT ^(?) -S ^(?) APT-P ^(?)]	1.3.4	
28	Numărul de trepte de transmisie	1.3.5	
29	Raportul de transmisie final	1.3.6	
30	Tipul dispozitivului de încetinire	1.3.7	
31	Priză de putere (da/nu)	1.3.8	
32	Denumirea și adresa producătorului axei	—	Specificațiile principale ale axelor
33	Marca (denumirea comercială a producătorului axei)	—	
34	Opțiunea de certificare utilizată pentru generarea diagramei de pierderi pentru simulator (valori standard/măsurători)	1.7.3	
35	Tipul osiei (de exemplu, axă motoare simplă standard)	1.7.4	
36	Raportul de transmisie al axei	1.7.5	

Nr.	Parametri de monitorizare	Sursă: partea I din anexa IV la Regulamentul (UE) 2017/2400, cu excepția cazului în care se specifică altfel	Descriere
37	Opțiunea de certificare utilizată pentru generarea unei diagrame de pierderi pentru simulator (valori standard/măsurători)	1.6.3	Specificații ale transmisiei în unghi
38	Raportul transmisiei în unghi	1.6.4	
39	Denumirea și adresa producătorului pneurilor	—	Specificațiile principale ale pneurilor
40	Marca (denumirea comercială a producătorului pneurilor)	—	
41	Dimensiunea pneurilor, axa 1	1.9.1	
42	Coeficientul specific de rezistență la rulare (RRC) al tuturor pneurilor de pe axa 1	1.9.3	
43	Dimensiunea pneurilor, axa 2	1.9.4	
44	Axă dublă (da/nu), axa 2	1.9.5	
45	RRC specific al tuturor pneurilor de pe axa 2	1.9.7	
46	Dimensiunea pneurilor, axa 3	1.9.8	
47	Axă dublă (da/nu), axa 3	1.9.9	
48	RRC specific al tuturor pneurilor de pe axa 3	1.9.11	
49	Dimensiunea pneurilor, axa 4	1.9.12	
50	Axă dublă (da/nu), axa 4	1.9.13	
51	RRC specific al tuturor pneurilor de pe axa 4	1.9.15	
52	Tehnologia ventilatorului de răcire a motorului	1.10.1	Specificațiile principale ale componentelor auxiliare
53	Tehnologia pompei de direcție	1.10.2	
54	Tehnologia sistemului electric	1.10.3	
55	Tehnologia sistemului pneumatic	1.10.4	
56	Profilul de operare [pe distanțe lungi, pe distanțe lungi [EMS (?)], regional, regional (EMS), urban, municipal, construcții]	2.1.1	Parametrii de simulare (pentru fiecare combinație profil de operare/sarcină/combustibil)
57	Sarcina (definită în cadrul simulatorului) (kg)	2.1.2	
58	Tipul de carburant (motorină/benzină/GPL/GNC/...)	2.1.3	
59	Masa totală a vehiculului în simulare (kg)	2.1.4	
60	Viteza medie (km/h)	2.2.1	performanța conducerii vehiculului (pentru fiecare combinație profil de operare/sarcină/combustibil)
61	Viteza instantanee minimă (km/h)	2.2.2	
62	Viteza instantanee maximă (km/h)	2.2.3	
63	Decelerația maximă (m/s ²)	2.2.4	
64	Accelerația maximă (m/s ²)	2.2.5	
65	Procentajul sarcinii maxime în timpul conducerii	2.2.6	

Nr.	Parametri de monitorizare	Sursă: partea I din anexa IV la Regulamentul (UE) 2017/2400, cu excepția cazului în care se specifică altfel	Descriere
66	Numărul total al treptelor de viteză	2.2.7	
67	Distanța totală parcursă (km)	2.2.8	
68	Emisiile de CO ₂ (exprimate în g/km, g/t-km, g/p-km, g/m ³ -km)	2.3.13-2.3.16	emisiile de CO ₂ și consumul de combustibil (pentru fiecare combinație profil de operare/sarcină/combustibil)
69	Consumul de combustibil (exprimat în g/km, g/t-km, g/p-km, g/m ³ -km, l/100km, l/t-km, l/p-km, l/m ³ -km, MJ/km, MJ/t-km, MJ/p-km, MJ/m ³ -km)	2.3.1-2.3.12	
70	Versiunea simulatorului (X.X.X.)	3.1.1	Software și informații pentru utilizatori
71	Data și ora simulării	3.1.2	
72	Numărul autorizației de exploatare a simulatorului	—	
73	Copie criptată a rezultatului simulatorului	3.1.4	
74	Tehnologiile avansate de reducere a emisiilor de CO ₂	—	Tehnologiile de reducere a emisiilor de CO ₂ ale vehiculului
75	Masa emisiilor de CO ₂ ale motorului în cadrul WHTC ⁽⁸⁾ (g/kWh)	Punctul 1.4.2 din addendumul la apendicele 5 sau punctul 1.4.2 din addendumul la apendicele 7 la anexa I la Regulamentul (UE) nr. 582/2011, după caz	Emisiile de CO ₂ și consumul specific de combustibil ale motorului
76	Consumul de combustibil al motorului în cadrul WHTC (g/kWh)	Punctul 1.4.2 din addendumul la apendicele 5 sau punctul 1.4.2 din addendumul la apendicele 7 la anexa I la Regulamentul (UE) nr. 582/2011, după caz	
77	Masa emisiilor de CO ₂ ale motorului în cadrul WHSC ⁽⁹⁾ (g/kWh)	Punctul 1.4.1 din addendumul la apendicele 5 sau punctul 1.4.1 din addendumul la apendicele 7 la anexa I la Regulamentul (UE) nr. 582/2011, după caz	
78	Consumul de combustibil al motorului în cadrul WHSC (g/kWh)	Punctul 1.4.1 din addendumul la apendicele 5 sau punctul 1.4.1 din addendumul la apendicele 7 la anexa I la Regulamentul (UE) nr. 582/2011, după caz	

⁽¹⁾ Rezistența aerului.

⁽²⁾ Transmisie manuală sincronizată.

⁽³⁾ Transmisie manuală automată sau transmisie automată cuplată mecanic

⁽⁴⁾ Transmisie cu comutare de putere automată

⁽⁵⁾ „Cazul S” înseamnă dispunerea în serie a unui convertizor de cuplu și a pieselor mecanice conectate ale transmisiei.

⁽⁶⁾ „Cazul P” înseamnă dispunerea în paralel a unui convertizor de cuplu și a pieselor mecanice conectate ale transmisiei (de exemplu, în instalații cu diviziune de putere).

⁽⁷⁾ Sistemul modular european (EMS), în conformitate cu Directiva 96/53/CE a Consiliului din 25 iulie 1996 de stabilire, pentru anumite vehicule rutiere care circulă în interiorul Comunității, a dimensiunilor maxime autorizate în traficul național și internațional și a greutateții maxime autorizate în traficul internațional (JO L 235, 17.9.1996, p. 59).

⁽⁸⁾ Ciclurile de conducere în regim tranzitoriu armonizate la nivel mondial.

⁽⁹⁾ Ciclurile de conducere în regim staționar armonizate la nivel mondial.

PARTEA C INTERVALELE DE VALORI ALE REZISTENȚEI AERULUI (CDXA) ÎN SCOPUL PUBLICĂRII ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 6

În scopul punerii la dispoziția publicului a valorii CdxA specificate la rubrica 23 în conformitate cu articolul 6, Comisia utilizează intervalele definite în tabelul următor, care cuprinde intervalul corespunzător pentru fiecare valoare a CdxA:

Domeniu	Valoarea CdxA [m ²]	
	Min CdxA (CdxA ≥ min CdxA)	Max CdxA (CdxA < MaxCdxA)
A1	0,00	3,00
A2	3,00	3,15
A3	3,15	3,31
A4	3,31	3,48
A5	3,48	3,65
A6	3,65	3,83
A7	3,83	4,02
A8	4,02	4,22
A9	4,22	4,43
A10	4,43	4,65
A11	4,65	4,88
A12	4,88	5,12
A13	5,12	5,38
A14	5,38	5,65
A15	5,65	5,93
A16	5,93	6,23
A17	6,23	6,54
A18	6,54	6,87
A19	6,87	7,21
A20	7,21	7,57
A21	7,57	7,95
A22	7,95	8,35
A23	8,35	8,77
A24	8,77	9,21

ANEXA II

Raportarea și gestionarea datelor

1. RAPORTAREA DE CĂTRE STATELE MEMBRE

- 1.1. Datele prevăzute în anexa I partea A se transmit în conformitate cu articolul 4 de către punctul de contact al autorității competente, prin transfer electronic de date, către depozitul central de date gestionat de Agenția Europeană de Mediu (agenția).

Punctul de contact comunică Comisiei și agenției transmiterea datelor, prin e-mail la următoarele adrese:

EC-CO2-HDV-IMPLEMENTATION@ec.europa.eu

și

HDV-monitoring@eea.europa.eu

2. RAPORTAREA DE CĂTRE PRODUCĂTORI

- 2.1. Producătorii comunică Comisiei, fără întârziere și cel târziu până la 31 decembrie 2018, următoarele informații:

- (a) denumirea producătorului indicată în certificatul de conformitate sau în certificatul de omologare individuală;
- (b) codul de identificare al producătorului la nivel mondial (codul WMI), definit în Regulamentul (UE) nr. 19/2011 al Comisiei ⁽¹⁾, care se utilizează la numerele de identificare ale vehiculelor grele noi ce urmează să fie introduse pe piață;
- (c) Punctul de contact responsabil cu introducerea datelor în depozitul de date comerciale (*Business Data Repository*) al agenției.

Producătorii informează fără întârziere Comisia cu privire la orice modificări ale informațiilor respective.

Notificările se transmit la adresele menționate la punctul 1.1.

- 2.2. Noii producători care intră pe piață comunică fără întârziere Comisiei informațiile menționate la punctul 2.1.

- 2.3. Datele menționate în anexa I partea B punctul 2 se transmit în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) de către punctul de contact al producătorului, prin transfer electronic de date, către depozitul de date comerciale gestionat de agenție.

Punctul de contact comunică Comisiei și agenției transmiterea datelor, prin e-mail, la adresele menționate la punctul 1.1.

3. PRELUCRAREA DATELOR

- 3.1. Agenția prelucrează datele transmise în conformitate cu punctele 1.1 și 2.3 și înscrie datele prelucrate în registru.

- 3.2. Datele privind vehiculele grele înmatriculate în anul calendaristic precedent înscrise în registru sunt publicate până la data de 31 octombrie a fiecărui an, cu începere din 2020, cu excepția rubricilor menționate la articolul 6 alineatul (1).

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 19/2011 al Comisiei din 11 ianuarie 2011 privind cerințele pentru omologarea de tip referitoare la plăcuța producător regulamentară și la numărul de identificare al vehiculului și de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 661/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind cerințele de omologare de tip pentru siguranța generală a autovehiculelor, a remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate care le sunt destinate (JO L 8, 12.1.2011, p. 1).

- 3.3. În cazul în care o autoritate competentă sau producătorii identifică erori în datele transmise, aceștia notifică erorile fără întârziere Comisiei și agenției, prin trimiterea unui raport de notificare a erorilor la depozitul central de date sau la depozitul de date comerciale și a unui e-mail la adresele menționate la punctul 1.1.
 - 3.4. Comisia, cu sprijinul agenției, verifică erorile notificate și, după caz, corectează datele din registru.
 - 3.5. Comisia, cu sprijinul agenției, pune la dispoziție formate electronice pentru transmiterea datelor menționate la punctele 1.1 și 2.3, în timp util, înainte de termenele pentru transmiterea datelor.
-

DIRECTIVE

DIRECTIVA (UE) 2018/957 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 28 iunie 2018

de modificare a Directivei 96/71/CE privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 53 alineatul (1) și articolul 62,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Libera circulație a lucrătorilor, libertatea de stabilire și libertatea de a presta servicii reprezintă principii fundamentale ale pieței interne, înscrise în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Punerea în aplicare și asigurarea respectării principiilor menționate sunt consolidate în continuare de către Uniune și au scopul de a garanta condiții de concurență echitabile pentru întreprinderi și respectarea drepturilor lucrătorilor.
- (2) Libertatea de a presta servicii include dreptul întreprinderilor de a presta servicii pe teritoriul unui alt stat membru și de a-și detașa temporar lucrătorii pe teritoriul statului membru respectiv în acest scop. În conformitate cu articolul 56 din TFUE, sunt interzise restricțiile privind libera prestare a serviciilor în cadrul Uniunii cu privire la resortisanții statelor membre stabiliți într-un alt stat membru decât cel al beneficiarului serviciilor.
- (3) În conformitate cu articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, Uniunea urmărește să promoveze justiția socială și protecția socială. În conformitate cu articolul 9 din TFUE, în definiția și punerea în aplicare a politicilor și acțiunilor sale, Uniunea ține seama de cerințele privind promovarea unui nivel ridicat al ocupării forței de muncă, garantarea unei protecții sociale corespunzătoare, combaterea excluziunii sociale, precum și de cerințele privind un nivel ridicat de educație, de formare profesională și de protecție a sănătății umane.
- (4) La mai mult de douăzeci de ani de la adoptare, a devenit necesar să se analizeze dacă Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ asigură în continuare echilibrul adecvat între necesitatea de a promova libertatea de a presta servicii și de a asigura condiții de concurență echitabile, pe de o parte, și necesitatea de a proteja drepturile lucrătorilor detașați, pe de altă parte. Pentru a se asigura că normele sunt aplicate în mod uniform și a obține o convergență socială reală, în paralel cu revizuirea Directivei 96/71/CE, ar trebui să se acorde prioritate punerii în aplicare a Directivei 2014/67/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾ și asigurării respectării acesteia.

⁽¹⁾ JO C 75, 10.3.2017, p. 81.

⁽²⁾ JO C 185, 9.6.2017, p. 75.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 29 mai 2018 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 21 iunie 2018.

⁽⁴⁾ Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii (JO L 18, 21.1.1997, p. 1).

⁽⁵⁾ Directiva 2014/67/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind asigurarea respectării aplicării Directivei 96/71/CE privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne („Regulamentul IMI”) (JO L 159, 28.5.2014, p. 11).

- (5) Este extrem de importantă existența unor date statistice suficiente și precise privind lucrătorii detașați, în special în ceea ce privește numărul lucrătorilor detașați în anumite sectoare de ocupare a forței de muncă și pentru fiecare stat membru. Statele membre și Comisia ar trebui să colecteze și să monitorizeze aceste date.
- (6) Principiul egalității de tratament și cel al interzicerii oricărei forme de discriminare pe motive de naționalitate sunt înscrise în dreptul Uniunii încă de la adoptarea tratatelor fondatoare. Principiul egalității de remunerare a fost implementat prin intermediul legislației secundare și se referă nu doar la egalitatea dintre femei și bărbați, ci și la egalitatea dintre lucrătorii cu contract pe durată determinată și lucrătorii cu contract permanent care efectuează o muncă similară, dintre lucrătorii cu fracțiune de normă și cei cu normă întreagă și dintre lucrătorii prin agent de muncă temporară și angajații întreprinderii utilizatoare care efectuează o muncă similară. Respectivul principii includ interzicerea oricăror măsuri care, în mod direct sau indirect, generează discriminări pe motive de naționalitate. În aplicarea acestor principii, urmează ca jurisprudența relevantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene să fie luată în considerare.
- (7) Autoritățile și organismele competente, în conformitate cu dreptul intern și/sau practicile naționale, ar trebui să fie în măsură să verifice dacă condițiile de cazare pentru lucrătorii detașați oferite în mod direct sau indirect de angajator respectă normele naționale din statul membru pe teritoriul căruia sunt detașați lucrătorii (denumit în continuare statul membru gazdă) care se aplică, de asemenea, lucrătorilor detașați.
- (8) Lucrătorii detașați care sunt trimiși temporar de la locul lor de muncă obișnuit în statul membru gazdă la un alt loc de muncă, ar trebui să beneficieze cel puțin de aceleași indemnizații sau de același nivel de rambursare a cheltuielilor de transport, cazare și masă pentru lucrătorii trimiși departe de casă din rațiuni profesionale care se aplică lucrătorilor locali în statul membru respectiv. Același lucru ar trebui să fie valabil pentru cheltuielile suportate de lucrătorii detașați atunci când aceștia sunt obligați să călătorească către și de la locul lor de muncă obișnuit din statul membru gazdă. Plata dublă a cheltuielilor de transport, cazare și masă ar trebui evitată.
- (9) Detașarea are un caracter temporar. Lucrătorii detașați se întorc de obicei în statul membru din care aceștia au fost detașați după finalizarea muncii pentru care au fost detașați. Cu toate acestea, având în vedere durata lungă a unor detașări și recunoscând legătura dintre piața muncii din statul membru gazdă și lucrătorii detașați pe astfel de perioade lungi, în cazul detașărilor care depășesc 12 luni, statele membre gazdă ar trebui să se asigure că întreprinderile care detașează lucrători pe teritoriul lor garantează lucrătorilor respectivi un set suplimentar de condiții de muncă și de încadrare în muncă aplicabile în mod obligatoriu lucrătorilor din statul membru pe teritoriul căruia se desfășoară munca. Această perioadă ar trebui extinsă atunci când prestatorul de servicii transmite o notificare motivată.
- (10) Este necesar să se asigure un nivel mai ridicat de protecție a lucrătorilor pentru a se garanta libertatea de a presta servicii pe bază echitabilă atât pe termen scurt, cât și pe termen lung, în special prin împiedicarea utilizării abuzive a drepturilor garantate prin tratate. Cu toate acestea, normele care asigură o astfel de protecție a lucrătorilor nu pot aduce atingere dreptului întreprinderilor care detașează lucrători pe teritoriul unui alt stat membru de a invoca libertatea de a presta servicii și în situațiile în care o detașare depășește 12 luni sau, după caz, 18 luni. Orice dispoziție aplicabilă lucrătorilor detașați în situația unei detașări care depășește 12 luni sau, după caz, 18 luni trebuie, prin urmare, să fie compatibilă cu această libertate. În conformitate cu jurisprudența constantă, restrângerea libertății de a presta servicii este permisă numai dacă este justificată de motive imperative de interes public și dacă este proporțională și necesară.
- (11) În situațiile în care o detașare depășește 12 luni sau, după caz, 18 luni, setul suplimentar de condiții de muncă și de încadrare în muncă pe care urmează să le garanteze întreprinderea care detașează lucrători pe teritoriul unui alt stat membru ar trebui să se aplice și în cazul lucrătorilor detașați pentru a înlocui alți lucrători detașați, care îndeplinesc aceeași sarcină în același loc, pentru a garanta faptul că nu se recurge la astfel de înlocuiri pentru a se eluda normele aplicabile în mod normal.
- (12) Directiva 2008/104/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ formulează principiul potrivit căruia condițiile elementare de lucru și de încadrare în muncă aplicabile lucrătorilor prin agent de muncă temporară ar trebui să fie cel puțin identice cu cele care s-ar aplica lucrătorilor respectivi dacă ar fi recrutați de întreprinderea utilizatoare pentru a ocupa același post. Respectivul principiu ar trebui să se aplice și lucrătorilor prin agent de muncă temporară detașați pe teritoriul unui alt stat membru. În cazul în care acest principiu se aplică, întreprinderea utilizatoare ar trebui să informeze agentul de muncă temporară cu privire la condițiile de muncă și de remunerare care se aplică angajaților săi. Statele membre pot, în anumite condiții, să acorde derogări de la principiul egalității de tratament și al egalității de remunerare în temeiul articolului 5 alineatele (2) și (3) din Directiva 2008/104/CE. În cazul în care se aplică o astfel de derogare, agentul de muncă temporară nu are nevoie de informațiile referitoare la condițiile de muncă ale întreprinderii utilizatoare și, în consecință, obligația de informare nu ar trebui să se aplice.

⁽¹⁾ Directiva 2008/104/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind munca prin agent de muncă temporară (JO L 327, 5.12.2008, p. 9).

- (13) Experiența arată că lucrătorii care au fost puși la dispoziția unei întreprinderi utilizatoare de către o întreprindere cu încadrare în muncă temporară sau un agent de muncă temporară sunt trimiși uneori pe teritoriul unui alt stat membru, în cadrul prestării transnaționale de servicii. Ar trebui asigurată protecția acestor lucrători. Statele membre ar trebui să se asigure că întreprinderea utilizatoare informează întreprindere cu încadrare în muncă temporară sau agentul de muncă temporară cu privire la lucrătorii detașați care își desfășoară temporar activitatea pe teritoriul unui alt stat membru decât statul membru pe teritoriul căruia aceștia lucrează în mod normal pentru întreprinderea cu încadrare în muncă temporară sau agentul de muncă temporară sau pentru întreprinderea utilizatoare, pentru a permite angajatorului să aplice, după caz, condițiile de muncă și de încadrare în muncă mai favorabile lucrătorului detașat.
- (14) Prezenta directivă, în același mod precum Directiva 96/71/CE, nu ar trebui să aducă atingere aplicării Regulamentelor (CE) nr. 883/2004 ⁽¹⁾ și (CE) nr. 987/2009 ⁽²⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului.
- (15) Din cauza caracterului foarte mobil al muncii în domeniul transportului rutier internațional, punerea în aplicare a prezentei directive în respectivul sector generează întrebări și dificultăți juridice deosebite, care urmează să fie abordate în cadrul pachetului privind mobilitatea prin intermediul unor norme specifice transportului rutier, consolidându-se, totodată, combaterea fraudelor și a abuzurilor.
- (16) În cadrul unei piețe interne cu adevărat integrate și competitive, întreprinderile concurează pe baza unor criterii precum productivitatea, eficiența și nivelul de educație și de calificare a forței de muncă, precum și a calității produselor și serviciilor lor și a gradului lor de inovare.
- (17) Competența să stabilească norme privind remunerația, în conformitate cu dreptul intern și/sau cu practicile naționale revine statelor membre. Competența de a stabili salariile revine exclusiv statelor membre și partenerilor sociali. Ar trebui acordată o atenție deosebită pentru a nu submina sistemele naționale de stabilire a salariilor sau libertatea părților implicate.
- (18) Atunci când se compară remunerația plătită unui lucrător detașat și remunerația cuvenită în conformitate cu dreptul intern și/sau practicile naționale ale statului membru gazdă, ar trebui să se țină seama de suma brută a remunerației. Ar trebui comparate sumele totale brute ale remunerației, mai degrabă decât elementele constitutive individuale ale remunerației care devin obligatorii astfel cum se prevede în prezenta directivă. Cu toate acestea, pentru a asigura transparența și a oferi asistență autorităților și organismelor competente atunci când efectuează verificări și controale, este necesar ca elementele constitutive ale remunerației să poată fi identificate în mod suficient de detaliat, în conformitate cu dreptul intern și/sau cu practicile naționale din statul membru din care a fost detașat lucrătorul. Cu excepția cazului în care indemnizațiile specifice detașării vizează cheltuielile efectiv generate de detașare, precum cheltuielile de transport, cazare și masă, acestea ar trebui să fie considerate parte a remunerației și ar trebui să se țină seama de astfel de indemnizații în scopul comparării sumelor totale brute ale remunerației.
- (19) Indemnizațiile specifice detașării servesc adeseori mai multor scopuri. În măsura în care scopul acestora îl constituie rambursarea cheltuielilor generate de detașare, respectiv cheltuielile de transport, cazare și masă, acestea nu ar trebui să fie considerate ca parte a remunerației. Normele privind rambursarea cheltuielilor respective se stabilesc de către statele membre în conformitate cu dreptul intern și/sau cu practicile lor naționale. Angajatorul ar trebui să ramburseze lucrătorilor detașați cheltuielile respective, în conformitate cu dreptul intern și/sau cu practicile naționale aplicabile raportului de muncă.
- (20) Având în vedere relevanța indemnizațiilor specifice detașării, ar trebui să se evite incertitudinea cu privire la care elemente ale respectivelor indemnizații sunt alocate pentru rambursarea cheltuielilor generate de detașare. Indemnizația integrală ar trebui să fie considerată ca fiind plătită cu titlu de rambursare a cheltuielilor, cu excepția cazului în care condițiile de muncă și de încadrare în muncă care reies din actele cu putere de lege sau din actele administrative, din convențiile colective, din sentințele arbitrale sau din acordurile contractuale care se aplică raporturilor de muncă determină care dintre elementele indemnizației sunt alocate pentru rambursarea cheltuielilor generate de detașare și care fac parte din remunerație.
- (21) Elementele constitutive ale remunerației și alte condiții de muncă și de încadrare în muncă stabilite prin dreptul intern sau prin convenții colective menționate în prezenta directivă ar trebui să fie clare și transparente pentru toate întreprinderile și pentru toți lucrătorii detașați. Dat fiind că transparența și accesul la informații sunt esențiale pentru a garanta certitudinea juridică și respectarea legii, se justifică, în ceea ce privește articolul 5 din Directiva 2014/67/UE, ca obligația care revine statelor membre de a publica pe site-ul național oficial unic informații privind

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 166, 30.4.2004, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 284, 30.10.2009, p. 1).

condițiile de muncă și de încadrare în muncă să se extindă și la elementele constitutive ale remunerației devenite obligatorii, precum și la setul suplimentar de condiții de muncă și de încadrare în muncă aplicabile detașărilor care depășesc 12 luni sau, după caz, 18 luni în temeiul prezentei directive. Fiecare stat membru ar trebui să se asigure că informațiile furnizate pe site-ul național oficial unic sunt exacte și sunt actualizate periodic. Orice sancțiune aplicată unei întreprinderi pentru nerespectarea condițiilor de muncă și de încadrare în muncă ce urmează să fie asigurate lucrătorilor detașați ar trebui să fie proporțională, iar la stabilirea sancțiunii ar trebui să țină cont, în special, în ce măsură au fost furnizate informațiile pe site-ul național oficial unic privind condițiile de muncă și de încadrare în muncă în conformitate cu articolul 5 din Directiva 2014/67/UE, cu respectarea totodată a autonomiei partenerilor sociali.

- (22) Directiva 2014/67/UE prevede o serie de dispoziții pentru a garanta punerea în aplicare și respectarea de către toate întreprinderile a normelor privind detașarea lucrătorilor. Articolul 4 din directiva menționată prevede elemente faptice care pot fi luate în considerare în evaluarea de ansamblu a situațiilor specifice, în vederea identificării detașărilor reale și a prevenirii abuzurilor și a eludării normelor.
- (23) Angajatorii ar trebui să ia, înainte de începerea unei detașări, măsurile adecvate pentru a furniza lucrătorilor informațiile esențiale cu privire la condițiile de muncă și de încadrare în muncă aplicabile detașării lor, în conformitate cu Directiva 91/533/CEE a Consiliului ⁽¹⁾.
- (24) Prezenta directivă stabilește în ceea ce privește libertatea de a presta servicii și protecția lucrătorilor detașați, un cadru echilibrat nediscriminatoriu, transparent și proporțional, respectând în același timp diversitatea relațiilor între partenerii sociali la nivel național. Prezenta directivă nu împiedică aplicarea unor condiții de muncă și de încadrare în muncă mai favorabile pentru lucrătorii detașați.
- (25) În vederea contracarării abuzurilor în situații de subcontractare și pentru a proteja drepturile lucrătorilor detașați, statele membre ar trebui să ia măsurile convenite în conformitate cu articolul 12 din Directiva 2014/67/UE pentru a asigura răspunderea în materie de subcontractare.
- (26) Pentru a garanta aplicarea corespunzătoare a Directivei 96/71/CE, este necesar să se consolideze coordonarea dintre autoritățile și/sau organismele competente din statele membre și cooperarea la nivelul Uniunii în ceea ce privește combaterea fraudelor în materie de detașare a lucrătorilor.
- (27) În contextul combaterii fraudelor în materie de detașare a lucrătorilor, platforma europeană pentru intensificarea cooperării în materie de combatere a muncii nedeclarate (denumită în continuare „platforma”), instituită prin Decizia (UE) 2016/344 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, ar trebui, în conformitate cu mandatul său, să participe la monitorizarea și la evaluarea cazurilor de fraudă, să îmbunătățească punerea în aplicare și eficiența cooperării administrative dintre statele membre, să dezvolte mecanisme de alertă și să furnizeze asistență și sprijin în vederea unei cooperări administrative sporite și a schimbului de informații între autoritățile sau organismele competente. În acest sens, platforma urmează să lucreze în strânsă cooperare cu Comitetul de experți privind detașarea lucrătorilor, instituit prin Decizia 2009/17/CE a Comisiei ⁽³⁾.
- (28) Natura transnațională a anumitor cazuri de fraude sau de abuzuri în materie de detașare a lucrătorilor justifică măsuri concrete, menite să consolideze dimensiunea transnațională a inspecțiilor, a anchetelor și a schimbului de informații între autoritățile sau organismele competente din statele membre în cauză. În acest scop, în cadrul cooperării administrative prevăzute în Directivele 96/71/CE și 2014/67/UE, în special la articolul 7 alineatul (4) din Directiva 2014/67/UE, autoritățile sau organismele competente ar trebui să dispună de mijloacele necesare pentru lansarea de alerte cu privire la astfel de cazuri și pentru a face schimb de informații, în scopul prevenirii și combaterii fraudelor și abuzurilor.
- (29) În conformitate cu Declarația politică comună a statelor membre și a Comisiei din 28 septembrie 2011 privind documentele explicative ⁽⁴⁾, statele membre s-au angajat ca, în cazuri justificate, la notificarea măsurilor de transpunere să transmită, de asemenea, unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.

⁽¹⁾ Directiva 91/533/CEE a Consiliului din 14 octombrie 1991 privind obligația angajatorului de a informa lucrătorii asupra condițiilor aplicabile contractului sau raportului de muncă (JO L 288, 18.10.1991, p. 32).

⁽²⁾ Decizia (UE) 2016/344 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind instituirea unei platforme europene pentru intensificarea cooperării în materie de combatere a muncii nedeclarate (JO L 65, 11.3.2016, p. 12).

⁽³⁾ Decizia 2009/17/CE a Comisiei din 19 decembrie 2008 de instituire a Comitetului de experți privind detașarea lucrătorilor (JO L 8, 13.1.2009, p. 26).

⁽⁴⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

(30) Directiva 96/71/CE ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificarea Directivei 96/71/CE

Directiva 96/71/CE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică după cum urmează:

- (a) titlul se înlocuiește cu „Obiectul și domeniul de aplicare”;
- (b) se introduc următoarele alineate:

„(-1) Prezenta directivă asigură protecția lucrătorilor detașați pe durata detașării lor în contextul libertății de a presta servicii, prin stabilirea unor dispoziții obligatorii cu privire la condițiile de muncă și protecția sănătății și a securității lucrătorilor care trebuie respectate.

(-1a) Prezenta directivă nu afectează în niciun fel exercitarea drepturilor fundamentale, astfel cum sunt recunoscute în statele membre și la nivelul Uniunii, inclusiv dreptul sau libertatea de a intra în grevă sau de a întreprinde alte acțiuni care țin de sistemele specifice de raporturi de muncă din statele membre, în conformitate cu dreptul intern și/sau practicile naționale. Prezenta directivă nu afectează nici dreptul de a negocia, de a încheia și de a pune în aplicare convenții colective sau de a desfășura acțiuni colective în conformitate cu dreptul intern și/sau practicile naționale.”;

(c) alineatul (3) se modifică după cum urmează:

(i) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) punerea la dispoziția unei întreprinderi utilizatoare înființată sau care își desfășoară activitatea pe teritoriul unui stat membru, a unui lucrător, de către o întreprindere cu încadrare în muncă temporară sau un agent de muncă temporară, cu condiția ca pe perioada detașării să existe un raport de muncă între întreprinderea cu încadrare în muncă temporară sau agentul de muncă temporară și lucrător.”;

(ii) se adaugă următoarele paragrafe:

„În cazul în care un lucrător care a fost pus la dispoziția unei întreprinderi utilizatoare de către o întreprindere cu încadrare în muncă temporară sau un agent de muncă temporară, astfel cum se menționează la litera (c), trebuie să-și desfășoare activitatea în contextul prestării transnaționale de servicii în înțelesul literelor (a), (b) sau (c) de către întreprinderea utilizatoare pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel în care lucrează în mod normal pentru întreprinderea cu încadrare în muncă temporară sau agentul de muncă temporară, sau pentru întreprinderea utilizatoare, lucrătorul este considerat a fi detașat pe teritoriul respectivului stat membru de către întreprinderea cu încadrare în muncă temporară sau agentul de muncă temporară cu care lucrătorul se află într-un raport de muncă. Întreprinderea cu încadrare în muncă temporară sau agentul de muncă temporară se consideră a fi întreprindere, astfel cum este menționată la alineatul (1), și respectă pe deplin dispozițiile relevante din prezenta directivă și din Directiva 2014/67/UE a Parlamentului European și a Consiliului (*).

Întreprinderea utilizatoare informează întreprinderea cu încadrare în muncă temporară sau agentul de muncă temporară care a pus la dispoziție lucrătorul în timp util înaintea începerii activității menționate la al doilea paragraf.

(*) Directiva 2014/67/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind asigurarea respectării aplicării Directivei 96/71/CE privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne («Regulamentul IMI») (JO L 159, 28.5.2014, p. 11).”

2. Articolul 3 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că, oricare ar fi legea aplicabilă raporturilor de muncă, întreprinderile menționate la articolul 1 alineatul (1) garantează lucrătorilor care sunt detașați pe teritoriul lor, cu respectarea principiului egalității de tratament, condițiile de muncă și de încadrare în muncă care sunt stabilite în statul membru pe teritoriul căruia se desfășoară munca

— prin acte cu putere de lege și acte administrative și/sau

— prin convenții colective sau sentințe arbitrale care au fost declarate cu aplicare generală sau care se aplică în conformitate cu alineatul (8), cu privire la următoarele aspecte:

- (a) durata maximă a timpului de muncă și durata minimă a repausului periodic;
- (b) durata minimă a concediilor anuale plătite;
- (c) remunerația, inclusiv plata orelor suplimentare; prezenta literă nu se aplică schemelor de pensii ocupaționale suplimentare;
- (d) condițiile pentru punerea la dispoziție a lucrătorilor, în special de către întreprinderile cu încadrare în muncă temporară;
- (e) sănătatea, securitatea și igiena la locul de muncă;
- (f) măsurile de protecție aplicabile condițiilor de muncă și de încadrare în muncă pentru femeile însărcinate sau pentru cele care au născut recent, pentru copii și tineri;
- (g) egalitatea de tratament între bărbați și femei, precum și alte dispoziții în materie de nediscriminare;
- (h) condițiile privind cazarea lucrătorilor atunci când sunt oferite de angajator lucrătorilor trimiși de la locul lor de muncă obișnuit;
- (i) indemnizațiile sau rambursarea cheltuielilor de transport, cazare și masă pentru lucrătorii trimiși departe de casă din rațiuni profesionale.

Litera (i) se aplică exclusiv cheltuielilor de transport, cazare și masă suportate de lucrătorii detașați atunci când aceștia sunt obligați să călătorească către și de la locul lor de muncă obișnuit în statul membru pe teritoriul căruia sunt detașați, sau în cazul în care aceștia sunt trimiși temporar de angajatorul lor de la locul lor de muncă obișnuit la un alt loc de muncă.

În sensul prezentei directive, noțiunea de remunerație este stabilită de dreptul intern și/sau practicile naționale ale statului membru pe teritoriul căruia este detașat lucrătorul și reprezintă toate elementele constitutive ale remunerației care sunt obligatorii conform dreptului intern, actelor cu putere de lege și actelor administrative, sau convențiilor colective sau sentințelor arbitrale care au fost declarate cu aplicare generală sau care se aplică în conformitate cu alineatul (8) în statul membru respectiv.

Fără a aduce atingere articolului 5 din Directiva 2014/67/UE, statele membre publică informațiile privind condițiile de muncă și de încadrare în muncă, în conformitate cu dreptul intern și/sau cu practicile lor naționale, fără întârzieri nejustificate și în mod transparent, pe site-ul național oficial unic menționat la articolul respectiv, inclusiv informații privind elementele constitutive ale remunerației menționate la al treilea paragraf de la prezentul alineat și toți termenii și toate condițiile de muncă și de încadrare în muncă în conformitate cu alineatul (1a) de la prezentul articol.

Statele membre garantează că informațiile furnizate pe site-ul național oficial unic sunt corecte și actualizate. Comisia publică pe site-ul său adresele site-urilor naționale oficiale unice.

În cazul în care, contrar articolului 5 din Directiva 2014/67/UE, informațiile de pe site-ul național oficial unic nu precizează condițiile de muncă și de încadrare în muncă care se aplică, se ține cont de respectiva împrejurare, în conformitate cu dreptul intern și/sau cu practicile naționale, atunci când se stabilesc sancțiunile aplicabile în eventualitatea încălcării dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive, în măsura necesară asigurării caracterului proporțional al acestora.”;

(b) se introduc următoarele alineate:

„(1a) În cazul în care durata efectivă a unei detașări depășește 12 luni, statele membre se asigură că, oricare ar fi legislația aplicabilă raporturilor de muncă, întreprinderile menționate la articolul 1 alineatul (1) garantează lucrătorilor detașați pe teritoriul lor, cu respectarea principiului egalității de tratament, în plus față de condițiile de muncă și de încadrare în muncă menționate la alineatul (1) din prezentul articol, toate condițiile de muncă și de încadrare în muncă aplicabile care sunt stabilite în statul membru pe teritoriul căruia se desfășoară munca:

— prin acte cu putere de lege și acte administrative; și/sau

— prin convenții colective sau sentințe arbitrale care au fost declarate cu aplicare generală sau care se aplică în conformitate cu alineatul (8).

Primul paragraf al prezentului alineat nu se aplică următoarelor:

- (a) procedurilor, formalităților și condițiilor de încheiere și de încetare a contractului de muncă, inclusiv clauzelor de neconcurență;
- (b) schemelor de pensii ocupaționale suplimentare.

Atunci când prestatorul de servicii transmite o notificare motivată, statul membru în care se prestează serviciul extinde perioada menționată la primul subparagraf la 18 luni.

În cazul în care o întreprindere menționată la articolul 1 alineatul (1) înlocuiește un lucrător detașat cu un alt lucrător detașat care îndeplinește aceeași sarcină în același loc, durata detașării în sensul prezentului alineat este durata cumulată a perioadelor de detașare a fiecăruia dintre lucrătorii detașați în cauză.

Noțiunea «aceeași sarcină în același loc», menționată la al patrulea paragraf de la prezentul alineat, se stabilește ținând cont, printre altele, de natura serviciului care urmează să fie prestat, de activitatea care urmează să fie efectuată și de adresa (adresele) locului de muncă.

(1b) Statele membre dispun ca întreprinderile menționate la articolul 1 alineatul (3) litera (c) să garanteze lucrătorilor detașați condițiile de muncă aplicabile, în temeiul articolului 5 din Directiva 2008/104/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*), lucrătorilor prin agent de muncă temporară puși la dispoziție prin agenții de muncă temporară stabilite în statul membru pe teritoriul căruia se desfășoară munca.

Întreprinderea utilizatoare informează întreprinderile menționate la articolul 1 alineatul (3) litera (c) despre condițiile de muncă și de încadrare în muncă pe care le aplică în ceea ce privește condițiile de muncă și remunerația, în măsura în care acestea intră sub incidența primului paragraf de la prezentul alineat.

(*) Directiva 2008/104/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind munca prin agent de muncă temporară (JO L 327, 5.12.2008, p. 9).;

(c) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Alineatele (1)-(6) nu aduc atingere aplicării unor condiții de muncă și de încadrare în muncă mai favorabile pentru lucrători.

Indemnizațiile specifice detașării sunt considerate parte a remunerației, în măsura în care nu sunt acordate cu titlu de rambursare a cheltuielilor efectiv generate de detașare, precum cheltuielile de transport, cazare și masă. Angajatorul, fără a aduce atingere alineatului (1) primul paragraf litera (h), rambursează lucrătorilor detașați cheltuielile respective în conformitate cu dreptul intern și/sau cu practicile lor naționale aplicabile raportului de muncă.

În cazul în care din condițiile de muncă și de încadrare în muncă aplicabile raportului de muncă nu reiese dacă elementele indemnizației specifice detașării se acordă cu titlu de rambursare a cheltuielilor efectiv generate de detașare sau fac parte din remunerație și, în caz afirmativ, care este această parte, atunci întreaga indemnizație se consideră a fi acordată cu titlu de rambursare a cheltuielilor.”;

(d) la alineatul (8), al doilea și al treilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„În absența, sau în completarea, unui sistem de declarare a convențiilor colective sau sentințelor arbitrale cu aplicare generală în înțelesul primului paragraf, statele membre pot, dacă hotărăsc acest lucru, să ia drept bază:

- convențiile colective sau sentințele arbitrale cu aplicare generală privind toate întreprinderilor similare aparținând sectorului sau profesiei respective din zona geografică respectivă; și/sau
- convențiile colective încheiate de cele mai reprezentative organizații ale partenerilor sociali pe plan național, aplicate pe întreg teritoriul statului respectiv,

dacă aplicarea acestora întreprinderilor menționate la articolul 1 alineatul (1) garantează egalitatea de tratament în ceea ce privește aspectele enumerate la alineatul (1) primul paragraf din prezentul articol și, după caz, în ceea ce privește condițiile de muncă și de încadrare în muncă care trebuie garantate lucrătorilor detașați în conformitate cu alineatul (1a) de la prezentul articol, între respectivele întreprinderi și întreprinderile menționate în prezentul paragraf, care se găsesc într-o situație asemănătoare.

Se consideră că există egalitate de tratament, în înțelesul prezentului articol, atunci când întreprinderilor naționale aflate într-o situație asemănătoare:

- le revin, în locul și în sectorul în cauză, aceleași obligații ca și întreprinderilor menționate la articolul 1 alineatul (1) în ceea ce privește aspectele enumerate la alineatul (1) primul paragraf de la prezentul articol și, după caz, în ceea ce privește condițiile de muncă și de încadrare în muncă care trebuie garantate muncitorilor detașați în conformitate cu alineatul (1a) de la prezentul articol, și
- le revin astfel de obligații cu aceleași efecte.”;

(e) alineatele (9) și (10) se înlocuiesc cu următorul text:

„(9) Statele membre pot impune întreprinderilor menționate la articolul 1 alineatul (1), să garanteze lucrătorilor menționați la articolul 1 alineatul (3) litera (c) alte condiții care se aplică lucrătorilor prin agent de muncă temporară în statul membru pe teritoriul căruia se desfășoară munca, în plus față de condițiile de muncă și de încadrare în muncă menționate la alineatul (1b) de la prezentul articol.

(10) Prezenta directivă nu împiedică statele membre să impună, în conformitate cu tratatele, întreprinderilor naționale și celor din alte state membre, cu respectarea principiului egalității de tratament, condiții de muncă și de încadrare în muncă privind alte aspecte decât cele menționate la alineatul (1) primul paragraf, în măsura în care este vorba despre dispoziții de ordine publică.”

3. La articolul 4 alineatul (2), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre prevăd cooperarea între autoritățile sau organismele competente, inclusiv autoritățile administrației publice, cărora le revine competența, în conformitate cu dreptul intern, de a supraveghea condițiile de muncă și de încadrare în muncă menționate la articolul 3, inclusiv la nivelul Uniunii. Această cooperare constă în special în a răspunde cererilor motivate de informare din partea acestor autorități sau organisme cu privire la punerea la dispoziție a lucrătorilor pe plan transnațional și în combaterea abuzurilor manifeste sau a cazurilor de activități considerate ilegale, cum ar fi cazurile transnaționale de muncă nedeclarată și de activitate independentă fictivă în materie de detașare a lucrătorilor. Dacă autoritatea competentă sau organismul din statul membru din care lucrătorul este detașat nu deține informațiile cerute de autoritatea competentă sau organismul din statul membru pe teritoriul căruia este detașat lucrătorul, acestea încearcă să obțină informațiile de la alte autorități sau organisme din statul membru respectiv. În cazul unor întârzieri persistente în furnizarea acestor informații către statul membru pe teritoriul căruia este detașat lucrătorul, Comisia este informată și ia măsurile necesare.”

4. Articolul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 5

Monitorizarea, controlul și asigurarea respectării

Statul membru pe teritoriul căruia este detașat lucrătorul și statul membru din care este detașat lucrătorul sunt responsabile de monitorizarea, controlul și asigurarea respectării obligațiilor prevăzute de prezenta directivă și de Directiva 2014/67/UE și iau măsurile corespunzătoare în cazul nerespectării prezentei directive.

Statele membre stabilesc regimul sancțiunilor aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile prevăzute sunt eficace, proporționale și cu efect de descurajare.

Statele membre se asigură în principal că lucrătorii și/sau reprezentanții acestora beneficiază de proceduri corespunzătoare în vederea aplicării obligațiilor prevăzute în cadrul prezentei directive.

În cazul în care, în urma unei evaluări de ansamblu efectuate în temeiul articolului 4 din Directiva 2014/67/UE de către un stat membru, se constată că o întreprindere creează în mod abuziv sau fraudulos impresia că situația unui lucrător intră sub incidența prezentei directive, statul membru respectiv se asigură că lucrătorul beneficiază de dreptul și practicile aplicabile.

Statele membre se asigură că prezentul articol nu conduce la situația în care lucrătorului în cauză îi sunt aplicabile condiții mai puțin favorabile decât cele aplicabile lucrătorilor detașați.”

5. Partea introductivă a anexei se înlocuiește cu următorul text:

„Activitățile menționate la articolul 3 alineatul (2) înglobează toate activitățile din domeniul construcțiilor legate de construirea, repararea, întreținerea, modificarea sau demolarea clădirilor, în special lucrări de:”.

Articolul 2

Reexaminarea

(1) Comisia reexaminează aplicarea și punerea în aplicare a prezentei directive. Până la 30 iulie 2023, Comisia transmite Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind aplicarea și implementarea prezentei directive și, dacă este cazul, propune modificări necesare la prezenta directivă și la Directiva 96/71/CE.

(2) Raportul menționat la alineatul (1) include o evaluare privind necesitatea adoptării unor noi măsuri care să asigure condiții de concurență echitabile și să protejeze lucrătorii:

(a) în cazul subcontractării;

(b) în conformitate cu articolul 3 alineatul (3) din prezenta directivă, ținând seama de evoluțiile privind actul legislativ de modificare a Directivei 2006/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾ în ceea ce privește cerințele de control și de stabilire a normelor specifice cu privire la Directiva 96/71/CE și Directiva 2014/67/UE pentru detașarea conducătorilor auto din domeniul transportului rutier.

Articolul 3

Transpunerea și aplicarea

(1) Statele membre adoptă și publică, până la 30 iulie 2020, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Acestea comunică imediat Comisiei textul măsurilor respective.

Statele membre aplică respectivele măsuri de la 30 iulie 2020. Până la data menționată, Directiva 96/71/CE rămâne aplicabilă în versiunea anterioară modificărilor introduse prin prezenta directivă.

Atunci când statele membre adoptă aceste măsuri, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Metodele de efectuare a acestei trimiteri sunt stabilite de statele membre.

(2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor acte de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

(3) Prezenta directivă se aplică sectorului transportului rutier de la data aplicării unui act legislativ de modificare a Directivei 2006/22/CE în ceea ce privește cerințele de control și de stabilire a normelor specifice cu privire la Directiva 96/71/CE și Directiva 2014/67/UE pentru detașarea conducătorilor auto din domeniul transportului rutier.

Articolul 4

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 5

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 28 iunie 2018.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

L. PAVLOVA

⁽¹⁾ Directiva 2006/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind condițiile minime pentru punerea în aplicare a Regulamentelor (CEE) nr. 3820/85 și (CEE) nr. 3821/85 ale Consiliului privind legislația socială referitoare la activitățile de transport rutier și de abrogare a Directivei 88/599/CEE a Consiliului (JO L 102, 11.4.2006, p. 35).

DIRECTIVA (UE) 2018/958 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 28 iunie 2018****privind efectuarea unui test de proporționalitate înainte de adoptarea unor noi reglementări referitoare la profesii**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 46, articolul 53 alineatul (1) și articolul 62,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Libertatea de alegere a ocupației reprezintă un drept fundamental. Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”) garantează libertatea de alegere a ocupației, precum și libertatea de a desfășura o activitate comercială. Libera circulație a lucrătorilor, libertatea de stabilire și libertatea de a presta servicii sunt principii fundamentale ale pieței interne, înscrise în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Prin urmare, normele naționale privind accesul la profesiile reglementate nu ar trebui să constituie un obstacol nejustificat sau disproporționat în calea exercitării acestor drepturi fundamentale.
- (2) În absența unor dispoziții specifice stabilite în dreptul Uniunii, care să armonizeze cerințele privind accesul la o profesie reglementată sau exercitarea acesteia, competența de a decide dacă și în ce mod reglementează o profesie aparține unui stat membru, în limitele principiilor nediscriminării și proporționalității.
- (3) Principiul proporționalității este unul dintre principiile generale ale dreptului Uniunii. Din jurisprudență ⁽³⁾ rezultă că măsurile naționale susceptibile să îngreuneze sau să facă mai puțin atractivă exercitarea libertăților fundamentale garantate de TFUE ar trebui să îndeplinească patru condiții, respectiv ar trebui: să se aplice în mod nediscriminatoriu; să fie justificate de obiective de interes public; să fie adecvate pentru a garanta îndeplinirea obiectivului pe care îl urmăresc; și să nu depășească ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului respectiv.
- (4) Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ include o obligație ca statele membre să evalueze proporționalitatea cerințelor din cadrul sistemului lor juridic care restricționează accesul la profesiile reglementate sau exercitarea acestora și să comunice rezultatele evaluării respective către Comisie, lansând „procesul de evaluare reciprocă”. Acest proces înseamnă că statele membre trebuiau să efectueze o examinare a întregii lor legislații referitoare la toate profesiile care au fost reglementate pe teritoriul lor.
- (5) În urma procesului de evaluare reciprocă, a fost identificată lipsa clarității în ceea ce privește criteriile care trebuie utilizate de statele membre în momentul evaluării proporționalității cerințelor care restricționează accesul la profesiile reglementate sau exercitarea acestora, precum și un control inegal al unor astfel de cerințe la toate nivelurile reglementării. Prin urmare, pentru a se evita fragmentarea pieței interne și a se elimina barierele din calea accesului la anumite activități salariate sau independente, precum și obstacolele din calea exercitării acestora, ar trebui să existe o abordare comună la nivelul Uniunii, care să prevină adoptarea unor măsuri disproporționate.
- (6) În comunicarea sa din 28 octombrie 2015, denumită „Ameliorarea pieței unice: mai multe oportunități pentru cetățeni și pentru întreprinderi”, Comisia a identificat necesitatea adoptării unui cadru de analiză a proporționalității pe care statele membre să îl utilizeze atunci când revizuiesc reglementările existente privind profesiile sau atunci când propun reglementări noi.

⁽¹⁾ JO C 288, 31.8.2017, p. 43.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 14 iunie 2018 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 21 iunie 2018.

⁽³⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 30 noiembrie 1995, Gebhard C-55/94, ECLI:EU:C:1995:411, punctul 37.

⁽⁴⁾ Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO L 255, 30.9.2005, p. 22).

- (7) Prezenta directivă urmărește să stabilească norme pentru ca evaluarea proporționalității să fie efectuată de către statele membre înainte de introducerea unor noi reglementări profesionale sau de modificarea celor existente, pentru a asigura buna funcționare a pieței interne, garantând în același timp transparența și un nivel ridicat de protecție a consumatorilor.
- (8) Activitățile reglementate de prezenta directivă ar trebui să vizeze profesiile reglementate care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2005/36/CE. Prezenta directivă ar trebui să se aplice cerințelor care restricționează accesul la profesiile reglementate existente sau la noile profesii pe care statele membre intenționează să le reglementeze, precum și celor care restricționează exercitarea acestora. Prezenta directivă ar trebui să se aplice în plus față de Directiva 2005/36/CE și fără a aduce atingere altor dispoziții prevăzute într-un act separat al Uniunii referitor la accesul la o anumită profesie reglementată sau exercitarea acesteia.
- (9) Prezenta directivă nu aduce atingere competenței statelor membre de a defini organizarea și conținutul sistemelor lor de educație și de formare profesională, în special în ceea ce privește posibilitatea de a delega organizațiilor profesionale competența de a organiza sau a superviza educația și formarea profesională. Dispozițiile care nu restricționează accesul la profesii reglementate sau exercitarea acestora, inclusiv modificările de redactare, adaptările tehnice la conținutul cursurilor de formare sau modernizările reglementărilor în materie de formare nu ar trebui să intre în domeniul de aplicare al prezentei directive. În cazul în care perioada de studii sau de formare profesională constă în activități remunerate, ar trebui garantată libertatea de stabilire și libertatea de a presta servicii.
- (10) În cazul în care statele membre transpun cerințe specifice privind reglementarea unei anumite profesii, stabilite într-un act separat al Uniunii, care nu lasă la alegerea statelor membre modul exact în care urmează a fi transpuse, evaluarea proporționalității, astfel cum este prevăzută în dispozițiile specifice din prezenta directivă, nu ar trebui să se aplice.
- (11) Statele membre ar trebui să fie în măsură să se bazeze pe un cadru de reglementare comun, bazat pe concepte juridice clar definite în ceea ce privește diversele modalități de a reglementa o anumită profesie pe teritoriul Uniunii. Există mai multe modalități de a reglementa o anumită profesie, de exemplu, rezervând accesul la o anumită activitate sau exercitarea acesteia pentru deținătorii unei calificări profesionale. De asemenea, statele membre pot reglementa una dintre modalitățile de exercitare a unei profesii, stabilind condiții pentru utilizarea titlurilor profesionale sau impunând cerințe de calificare numai persoanelor care desfășoară o activitate independentă, membrilor salariați ai profesiei, sau managerilor sau reprezentanților legali ai întreprinderilor, în special în cazul în care activitatea este desfășurată în forma unei societăți profesionale.
- (12) Înainte de a introduce noi dispoziții legislative, de reglementare sau administrative care restricționează accesul la profesiile reglementate sau exercitarea acestora, sau înainte de a modifica dispozițiile existente, statele membre ar trebui să se asigure că aceste dispoziții sunt proporționale. Amploarea evaluării ar trebui să fie proporțională cu natura, conținutul și impactul dispozițiilor introduse.
- (13) Sarcina probei privind caracterul justificat și proporționalitatea revine statelor membre. Motivele invocate de un stat membru pentru reglementare ar trebui, așadar, să fie însoțite de o analiză a caracterului oportun și a proporționalității măsurii adoptate de statul membru în cauză, precum și de probe specifice care să permită susținerea argumentării sale. Deși nu are obligația de a prezenta un studiu specific sau un tip specific de probe ori materiale care să stabilească proporționalitatea unei astfel de măsuri înainte de adoptarea sa, statul membru în cauză ar trebui să efectueze o analiză obiectivă, ținând seama de circumstanțele sale naționale specifice, care demonstrează că există un risc real de neîndeplinire a unor obiective de interes public.
- (14) Statele membre ar trebui să efectueze evaluări ale proporționalității în mod obiectiv și independent, inclusiv în cazul în care o profesie este reglementată indirect prin acordarea competenței de a reglementa unei anumite organizații profesionale. Respectivul evaluări pot include un aviz din partea unui organism independent, inclusiv a organismelor existente care sunt parte a procesului legislativ național, împuternicit de statul membru în cauză să emită un astfel de aviz. Acest lucru este important în special în cazurile în care evaluarea este efectuată de către autoritățile locale, organismele de reglementare sau organizațiile profesionale, a căror apropiere de condițiile locale și ale căror cunoștințe de specialitate ar putea, în anumite cazuri, să le confere un avantaj pentru identificarea celui mai bun mod de a îndeplini obiectivele de interes public, dar ale căror opțiuni de politică ar putea acorda beneficii operatorilor stabiliți, în detrimentul actorilor nou-intrați pe piață.
- (15) Este necesar să se monitorizeze proporționalitatea dispozițiilor noi sau modificate care restricționează accesul la profesiile reglementate sau exercitarea acestora după adoptarea acestora. O revizuire a proporționalității unei măsuri naționale restrictive în domeniul profesiilor reglementate ar trebui să se bazeze nu numai pe obiectivul respectivei măsuri naționale la momentul adoptării sale, ci și pe efectele sale, evaluate după adoptarea acesteia. Evaluarea proporționalității măsurii naționale ar trebui să se bazeze pe evoluțiile constatate în domeniul profesiei reglementate după adoptarea măsurii.

- (16) După cum confirmă jurisprudența constantă, este interzisă orice restricționare nejustificată rezultată din restrângerea prin dreptul național a libertății de stabilire sau a libertății de a presta servicii, inclusiv orice discriminare pe motiv de naționalitate sau reședință.
- (17) În cazul în care accesul la anumite activități salariate sau independente sau exercitarea acestora sunt condiționate de respectarea anumitor cerințe referitoare la calificări profesionale specifice, stabilite în mod direct sau indirect de către statele membre, este necesar să se asigure faptul că aceste cerințe sunt justificate de obiective de interes public, cum ar fi cele în sensul TFUE, și anume ordinea publică, siguranța publică și sănătatea publică sau de motive imperative de interes public, recunoscute ca atare în jurisprudența Curții de Justiție. Este necesar, de asemenea, să se clarifice că, printre motivele imperative de interes public recunoscute de Curtea de Justiție se numără: păstrarea echilibrului financiar al sistemului de securitate socială, protecția consumatorilor, a beneficiarilor serviciilor, inclusiv prin garantarea calității activităților meșteșugărești, și protecția lucrătorilor, protecția unei bune administrări a justiției, asigurarea echității tranzacțiilor comerciale, combaterea fraudei, prevenirea cazurilor de evaziune fiscală și de evitare a obligațiilor fiscale și protecția eficacității supravegherii fiscale, siguranța transporturilor, protecția mediului și a mediului urban, sănătatea animalelor, proprietatea intelectuală, protejarea și conservarea patrimoniului național istoric și artistic, obiectivele de politică socială și obiectivele de politică culturală. Potrivit jurisprudenței constante, motivele de ordin pur economic, precum promovarea economiei naționale în dezavantajul libertăților fundamentale, precum și motivele strict administrative, precum efectuarea controalelor sau colectarea de statistici, nu pot constitui motive imperative de interes public.
- (18) Este de competența statelor membre să stabilească nivelul de protecție pe care doresc să îl atribuie obiectivelor de interes public și nivelul adecvat de reglementare, în limitele proporționalității. Faptul că un stat membru adoptă dispoziții mai puțin stricte decât alt stat membru nu înseamnă că dispozițiile celui din urmă sunt disproporționate și, implicit, incompatibile cu legislația Uniunii.
- (19) În privința protecției sănătății publice, în conformitate cu articolul 168 alineatul (1) din TFUE, la definirea și aplicarea tuturor politicilor și acțiunilor Uniunii trebuie asigurat un nivel ridicat de protecție a sănătății umane. Prezența directivă este în perfectă conformitate cu respectivul obiectiv.
- (20) Pentru ca dispozițiile pe care le introduc și modificările aduse dispozițiilor existente să fie proporționale, statele membre ar trebui să aibă în vedere o analiză a criteriilor pentru evaluarea proporționalității, precum și a criteriilor adiționale relevante pentru profesia reglementată. În cazul în care un stat membru intenționează să reglementeze o profesie sau să modifice normele existente, ar trebui să se țină seama de natura riscurilor legate de obiectivele de interes public urmărite, în special de riscurile pentru destinatarii serviciilor, inclusiv pentru consumatori, profesioniști și părți terțe. În plus, ar trebui amintit că, în domeniul serviciilor profesionale, există, de obicei, o asimetrie a informațiilor între consumatori și profesioniști, având în vedere faptul că profesioniștii demonstrează un nivel ridicat de competențe tehnice pe care consumatorii ar putea să nu le aibă.
- (21) Cerințele legate de calificările profesionale ar trebui să fie considerate ca fiind necesare doar atunci când măsurile existente, cum ar fi legislația privind siguranța produselor sau privind protecția consumatorilor, nu pot fi considerate ca fiind adecvate sau cu adevărat eficiente pentru a atinge scopul urmărit.
- (22) Pentru a îndeplini cerința proporționalității, o măsură ar trebui să fie adecvată a garanta îndeplinirea obiectivului urmărit. O măsură ar trebui să fie considerată adecvată a garanta îndeplinirea obiectivului urmărit numai dacă reflectă cu adevărat o preocupare pentru atingerea obiectivului respectiv într-un mod coerent și sistematic, de exemplu atunci când riscurile similare legate de anumite activități sunt abordate în mod comparabil și atunci când orice excepții de la restricțiile în cauză sunt aplicate în conformitate cu obiectivul declarat. În plus, măsura națională ar trebui să contribuie efectiv la realizarea obiectivului urmărit; prin urmare, în cazul în care aceasta nu are niciun efect asupra justificării invocate, aceasta nu ar trebui să fie considerată adecvată.
- (23) Impactul global al măsurii asupra liberei circulații a persoanelor și a serviciilor în cadrul Uniunii, asupra alegerilor consumatorilor și asupra calității serviciilor prestate ar trebui să fie luat în considerare în mod corespunzător de către statele membre. Astfel, statele membre ar trebui să stabilească, în special, dacă gradul de restricționare a accesului la profesiile reglementate sau a exercitării acestora este proporțional cu importanța obiectivelor urmărite și cu beneficiile preconizate.
- (24) Statele membre ar trebui să efectueze o comparație între măsura națională în cauză și modalități alternative, mai puțin restrictive care ar avea ca rezultat atingerea aceluiași obiectiv, dar ar impune mai puține restricții. În cazul în care măsurile sunt justificate doar de protecția consumatorilor și în cazul în care riscurile identificate sunt limitate la relația dintre profesionist și consumator, fără a afecta astfel în mod negativ terții, statele membre ar trebui să evalueze dacă obiectivul lor ar putea fi atins prin mijloace care sunt mai puțin restrictive decât rezervarea

activităților pentru profesioniști. De exemplu, în cazurile în care consumatorii au posibilitatea de a alege sau nu serviciile unor experți calificați, mijloacele folosite ar trebui să fie mai puțin restrictive, cum ar fi protecția titlului profesional sau înscrierea într-un registru profesional. Reglementarea prin intermediul activităților rezervate și al titlurilor profesionale protejate ar trebui să fie luată în considerare în cazurile în care măsurile vizează prevenirea unui risc de afectare gravă a obiectivelor de interes public, cum ar fi sănătatea publică.

- (25) Atunci când este relevant din perspectiva naturii și conținutului măsurii analizate, statele membre ar trebui să ia în considerare următoarele elemente: legătura dintre sfera de cuprindere a activităților profesionale pe care le implică o profesie și calificarea profesională necesară; complexitatea sarcinilor, în special în ceea ce privește nivelul, natura și durata formării sau experienței cerute; existența unor căi diferite pentru a obține calificarea profesională; dacă activitățile rezervate anumitor profesioniști pot fi partajate cu alți profesioniști; și gradul de autonomie în exercitarea unei profesii reglementate, în special în cazul în care activitățile referitoare la o profesie reglementată se desfășoară sub controlul și responsabilitatea unui profesionist calificat corespunzător.
- (26) Prezentă directivă ține seama de progresul științific și tehnologic și contribuie la funcționarea corespunzătoare a pieței interne, inclusiv în mediul digital. Având în vedere rapiditatea schimbărilor tehnologice și a evoluțiilor științifice, actualizarea cerințelor de acces poate avea o importanță deosebită pentru o serie de profesii oferite prin mijloace electronice, în special pentru serviciile profesionale. În cazul în care un stat membru reglementează o profesie, ar trebui să se țină seama de faptul că evoluțiile științifice și tehnologice ar putea reduce sau crește asimetria dintre profesioniști și consumatori la nivelul informațiilor. În cazul în care evoluțiile științifice și tehnologice prezintă un risc ridicat pentru obiectivele de interes public, este de datoria statelor membre să încurajeze profesioniștii, dacă este cazul, să țină pasul cu evoluțiile respective.
- (27) Statele membre ar trebui să efectueze o evaluare completă a împrejurărilor în care este adoptată și pusă în aplicare măsura și să analizeze în special efectul dispozițiilor noi sau modificate atunci când sunt combinate cu alte cerințe care restricționează accesul la profesie sau exercitarea acesteia. Accesul la anumite activități și exercitarea acestora pot fi condiționate de respectarea unei serii de cerințe, cum ar fi regulile referitoare la organizarea profesiei, apartenența obligatorie la o organizație profesională sau la un organism profesional, etica profesională, supravegherea și răspunderea. Prin urmare, atunci când evaluează efectul dispozițiilor noi sau modificate, statele membre ar trebui să ia în considerare cerințele existente, inclusiv dezvoltarea profesională continuă, apartenența obligatorie la o anumită organizație profesională sau la un anumit organism, regimurile de înregistrare sau de autorizare, restricțiile cantitative, cerințele specifice privind forma juridică și deținerea de capital, restricțiile teritoriale și restricțiile privind activitățile multidisciplinare, normele referitoare la incompatibilitate, cerințele privind asigurarea, cerințele privind cunoștințele lingvistice în măsura în care sunt necesare pentru a exercita profesia în cauză, cerințele referitoare la tarifele minime și/sau maxime și cerințele privind publicitatea.
- (28) În vederea realizării obiectivelor de interes public, ar putea fi oportună introducerea unor cerințe suplimentare. Simplul fapt că efectele individuale sau combinate ale acestora ar trebui să fie evaluate nu înseamnă că aceste cerințe sunt disproporționate la prima vedere. De exemplu, obligația de a se supune unor cerințe de dezvoltare profesională continuă ar putea fi adecvată pentru a se asigura că specialiștii sunt la curent cu evoluțiile din domeniile lor de activitate, însă cu condiția să nu fie stabilite condiții discriminatorii și disproporționate, în detrimentul operatorilor nou intrați pe piață. De asemenea, apartenența obligatorie la o organizație profesională sau la un organism profesional poate fi considerată adecvată în cazul în care organizațiile sau organismele profesionale respective sunt însărcinate de stat să protejeze obiectivele de interes public relevante, de exemplu să supravegheze exercitarea legitimă a profesiei sau să organizeze și să monitorizeze formarea profesională continuă. În cazul în care independența unei profesii nu poate fi garantată în mod corespunzător prin alte mijloace, statele membre ar putea lua în considerare aplicarea unor măsuri de protecție, cum ar fi limitarea participărilor deținute de persoane din afara profesiei sau impunerea condiției ca majoritatea drepturilor de vot să fie deținute de persoane care exercită profesia în cauză, cu condiția ca măsurile de protecție să nu depășească ceea ce este necesar pentru a proteja obiectivul de interes public. Statele membre ar putea lua în considerare instituirea unor cerințe privind o serie de tarife fixe minime și/sau maxime pe care prestatorii de servicii să fie obligați să le respecte, în special în cazul serviciilor în care acest lucru este necesar pentru aplicarea efectivă a principiului rambursării costurilor, cu condiția ca această restricție să fie proporțională și, dacă este necesar, să se prevadă derogări de la tarifele minime și/sau maxime. În cazul în care introducerea de cerințe suplimentare se suprapune cu cerințe deja introduse de un stat membru în contextul altor norme sau proceduri, cerințele în cauză nu pot fi considerate proporționale în sensul atingerii obiectivului urmărit.
- (29) Conform titlului II din Directiva 2005/36/CE, statele membre nu le pot impune prestatorilor de servicii stabiliți într-un alt stat membru care oferă servicii profesionale cu caracter temporar și ocazional cerințe sau restricții interzise de directiva respectivă, cum ar fi autorizarea din partea unei organizații sau a unui organism profesional, ori care are reprezentanți pe teritoriul statului membru gazdă, precum și înregistrarea sau afilierea la acestea pentru a putea accesa sau a putea practica o profesie reglementată. Dacă este necesar, statele membre le pot impune prestatorilor de servicii care doresc să ofere servicii temporare să furnizeze informații autorităților, sub forma unei

declarații scrise pe care să o întocmească înainte de a presta serviciile pentru prima dată și să o reînnoiască anual. Prin urmare, pentru a facilita prestarea de servicii profesionale, este necesar să se reitereze, ținând seama de caracterul temporar sau ocazional al serviciului, că cerințele precum înregistrarea temporară automată sau afilierea pro forma la o organizație profesională sau la un organism profesional, declarațiile prealabile și cerințele privind documentele, precum și plata unei taxe sau a oricăror costuri, ar trebui să fie proporționale. Cerințele respective nu ar trebui să determine sarcini disproporționate pentru prestatorii de servicii, nici să îngreuească sau să facă mai neatractivă exercitarea libertății de a presta servicii. Statele membre ar trebui, în special, să verifice dacă cerințele de a furniza anumite informații și documente în conformitate cu Directiva 2005/36/CE și posibilitatea de a obține detalii suplimentare prin intermediul cooperării administrative între statele membre prin Sistemul de informare al pieței interne sunt proporționale și suficiente pentru a preveni riscul grav ca prestatorii de servicii să eludeze normele aplicabile. Prezenta directivă nu ar trebui însă să se aplice în cazul unor măsuri menite să asigure respectarea termenilor și condițiilor de angajare aplicabile.

- (30) Jurisprudența constantă a confirmat faptul că sănătatea și viața persoanelor ocupă primul loc între interesele protejate prin TFUE. Prin urmare, statele membre ar trebui să țină seama în mod corespunzător de obiectivul asigurării unui nivel ridicat de protecție a sănătății umane atunci când evaluează cerințele pentru profesiile din domeniul sănătății, cum ar fi activitățile rezervate, titlurile profesionale protejate, dezvoltarea profesională continuă sau normele referitoare la organizarea profesiei, la etica profesională și la supervizare, respectând totodată condițiile minime de formare prevăzute în Directiva 2005/36/CE. Statele membre ar trebui, în special, să se asigure că reglementarea profesiilor din sistemul de sănătate, care au implicații pentru sănătatea publică și siguranța pacienților, este proporționată și contribuie la garantarea accesului la servicii medicale, recunoscut ca drept fundamental în cartă, precum și la îngrijiri sigure, de înaltă calitate și eficiente de sănătate pentru cetățeni pe teritoriul lor. La stabilirea politicilor pentru serviciile medicale ar trebui să se țină seama de necesitatea asigurării accesibilității, a unei bune calități a serviciilor și a furnizării adecvate și sigure a medicamentelor, conform necesităților în materie de sănătate publică din teritoriul statului membru în cauză, precum și de necesitatea asigurării independenței profesionale a personalului din sistemul de sănătate. În ceea ce privește justificarea reglementării profesiilor din domeniul sănătății, statele membre ar trebui să ia în considerare obiectivul de a asigura un nivel ridicat de protecție a sănătății umane, inclusiv accesibilitatea și calitatea înaltă a serviciilor medicale pentru cetățeni, precum și furnizarea adecvată și sigură a medicamentelor, ținând seama de marja de apreciere prevăzută la articolul 1 din prezenta directivă.
- (31) Este esențial pentru funcționarea corespunzătoare a pieței interne să se asigure că statele membre furnizează informații cetățenilor, asociațiilor reprezentative și altor părți interesate relevante, inclusiv parteneri sociali, înainte de a introduce măsuri noi sau a modifica cerințele existente, de natură să restricționeze accesul la profesiile reglementate sau exercitarea acestora. Statele membre ar trebui să implice toate părțile vizate și să le ofere posibilitatea de a-și face cunoscute punctele de vedere. Dacă se dovedește util și corespunzător, statele membre ar trebui să efectueze consultări publice în conformitate cu procedurile lor naționale.
- (32) Statele membre ar trebui, de asemenea, să țină seama întru totul de drepturile cetățenilor de a avea acces la justiție, garantate de articolul 47 din cartă și articolul 19 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). Prin urmare, în conformitate cu procedurile prevăzute în legislația națională și principiile constituționale, instanțele naționale ar trebui să poată evalua proporționalitatea dispozițiilor care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive, pentru a garanta pentru toate persoanele fizice sau juridice dreptul la o cale de atac eficientă în fața unei instanțe împotriva restricțiilor în calea libertății de a alege o ocupație, în calea libertății de stabilire și în calea libertății de a presta servicii.
- (33) În vederea schimburilor de informații privind bunele practici, statele membre ar trebui să ia măsurile necesare pentru a încuraja partajarea cu alte state membre de informații adecvate și actualizate în mod regulat, referitoare la reglementarea profesiilor, precum și la efectele unei asemenea reglementări. Comisia ar trebui să faciliteze respectivele schimburi.
- (34) Pentru a spori transparența și pentru a promova evaluări ale proporționalității bazate pe criterii comparabile, informațiile prezentate de statele membre, fără a aduce atingere articolului 346 din TFUE, ar trebui să fie ușor accesibile în baza de date a profesiilor reglementate, pentru a permite altor state membre și părților interesate să își prezinte observațiile Comisiei și statului membru vizat. Respectivul observații ar trebui să fie luate în considerare în mod corespunzător de către Comisie în raportul său de sinteză elaborat în conformitate cu Directiva 2005/36/CE.
- (35) Întrucât obiectivele prezentei directive, și anume să asigure buna funcționare a pieței interne și să evite restricțiile disproporționate privind accesul la profesiile reglementate sau exercitarea acestora, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre dar, având în vedere amploarea acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiectul

Prezenta directivă stabilește norme privind un cadru comun pentru efectuarea evaluărilor proporționalității înainte de a introduce noi dispoziții sau de a modifica dispozițiile legislative, de reglementare sau administrative existente care restricționează accesul la profesiile reglementate sau exercitarea acestora, în vederea asigurării bunei funcționări a pieței interne, garantând totodată un nivel ridicat de protecție a consumatorilor. Aceasta nu afectează competența statelor membre, în lipsa armonizării, și marja lor de apreciere în a decide dacă și în ce mod reglementează o profesie, în limitele principiilor nediscriminării și proporționalității.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Prezenta directivă se aplică dispozițiilor legislative, de reglementare sau administrative ale statelor membre care restricționează accesul la o profesie reglementată sau exercitarea acesteia, ori una dintre formele de exercitare a acesteia, inclusiv utilizarea titlurilor profesionale și activitățile profesionale permise în temeiul unor astfel de titluri, incluse în domeniul de aplicare al Directivei 2005/36/CE.

(2) În cazul în care într-un act separat al Uniunii sunt stabilite cerințe specifice privind reglementarea unei anumite profesii care nu lasă la alegerea statelor membre modul exact în care acestea urmează a fi transpuse, dispozițiile corespunzătoare ale prezentei directive nu se aplică.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică definițiile din Directiva 2005/36/CE.

În plus, se aplică următoarele definiții:

- (a) „titlu profesional protejat” înseamnă o formă de reglementare a unei profesii în cadrul căreia utilizarea titlului într-o activitate profesională sau într-o grupă de activități profesionale face obiectul, direct sau indirect, în temeiul unor dispoziții legislative, de reglementare sau administrative, deținerii unei anumite calificări profesionale și în cadrul căreia utilizarea abuzivă a acestui titlu face obiectul unor sancțiuni;
- (b) „activități rezervate” înseamnă o formă de reglementare a unei profesii în cadrul căreia accesul la o activitate profesională sau la o grupă de activități profesionale este rezervat, în mod direct sau indirect, în temeiul unor dispoziții legislative, de reglementare sau administrative, membrilor unei profesii reglementate, care dispun de o anumită calificare profesională, inclusiv în cazul în care activitatea este partajată cu alte profesii reglementate.

Articolul 4

Evaluarea ex ante a noilor măsuri și monitorizarea

(1) Statele membre efectuează o evaluare a proporționalității în conformitate cu normele stabilite în prezenta directivă înainte de a introduce noi dispoziții legislative, de reglementare sau administrative care restricționează accesul la profesiile reglementate sau exercitarea acestora, ori înainte de a modifica dispozițiile existente.

(2) Amploarea evaluării menționate la alineatul (1) trebuie să fie proporțională cu natura, conținutul și impactul dispoziției.

(3) Orice dispoziție menționată la alineatul (1) este însoțită de o explicație suficient de detaliată, care să permită evaluarea conformității cu principiul proporționalității.

(4) Motivele pentru care se consideră că o anumită dispoziție menționată la alineatul (1) este justificată și proporțională se probează cu elemente calitative și, ori de câte ori este posibil și relevant, cu elemente cantitative.

(5) Statele membre se asigură că evaluarea proporționalității menționată la alineatul (1) se desfășoară într-un mod obiectiv și independent.

(6) Statele membre monitorizează conformitatea dispozițiilor legislative, de reglementare sau administrative noi sau modificate care restricționează accesul la profesiile reglementate sau exercitarea acestora, după adoptare, cu principiul proporționalității, ținând seama în mod corespunzător de toate evoluțiile care au avut loc de la adoptarea dispozițiilor în cauză.

Articolul 5

Nediscriminarea

Atunci când introduc dispoziții legislative, de reglementare sau administrative noi care restricționează accesul la profesiile reglementate sau exercitarea acestora sau modifică dispozițiile existente, statele membre se asigură că dispozițiile în cauză nu sunt, în mod direct sau indirect, discriminatorii în funcție de cetățenie sau țară de reședință.

Articolul 6

Justificarea bazată pe obiective de interes public

(1) Statele membre se asigură că dispozițiile legislative, de reglementare sau administrative care restricționează accesul la profesiile reglementate sau exercitarea acestora pe care intenționează să le introducă, precum și modificările pe care intenționează să le aducă dispozițiilor existente sunt justificate de obiective de interes public.

(2) Statele membre analizează în special dacă dispozițiile menționate la alineatul (1) sunt justificate în mod obiectiv de motive de ordine publică, de siguranță publică sau de sănătate publică, sau de motive imperative de interes general, cum ar fi, de exemplu: păstrarea echilibrului financiar al sistemului de securitate socială; protecția consumatorilor, a beneficiarilor serviciilor și a lucrătorilor; garantarea bunei administrări a justiției; asigurarea corectitudinii tranzacțiilor comerciale, combaterea fraudei și prevenirea cazurilor de evaziune fiscală și de evitare a obligațiilor fiscale și asigurarea eficacității supravegherii fiscale; siguranța transporturilor; protecția mediului și a mediului urban; sănătatea animalelor; proprietatea intelectuală; protejerea și conservarea patrimoniului național istoric și artistic; obiectivele de politică socială; și obiectivele de politică culturală.

(3) Motivele de natură pur economică sau motivele strict administrative nu constituie motive imperative de interes public, care să justifice o restricție privind accesul la profesiile reglementate sau exercitarea acestora.

Articolul 7

Proportionalitate

(1) Statele membre se asigură că dispozițiile legislative, de reglementare sau administrative care restricționează accesul la profesiile reglementate sau exercitarea acestora pe care le introduc și modificările aduse dispozițiilor existente sunt adecvate pentru a garanta atingerea obiectivului urmărit și nu depășesc ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului respectiv.

(2) În acest scop, înainte de a adopta dispozițiile menționate la alineatul (1), statele membre iau în considerare:

- (a) natura riscurilor legate de obiectivele de interes public urmărite, în special riscurile pentru destinatarii serviciilor, inclusiv consumatori, profesioniști și părți terțe;
- (b) dacă normele în vigoare, de natură specifică sau mai generală, cum ar fi legislația din domeniul siguranței produselor sau legislația în materie de protecție a consumatorilor, sunt insuficiente pentru a atinge obiectivul urmărit;
- (c) caracterul adecvat al dispoziției în ceea ce privește aptitudinea sa de a atinge obiectivul urmărit și dacă dispoziția răspunde cu adevărat nevoii de a realiza acest obiectiv în mod coerent și sistematic și, prin urmare, abordează riscurile identificate în același mod ca în activități comparabile;
- (d) impactul asupra liberei circulații a persoanelor și a serviciilor în cadrul Uniunii, asupra alegerilor consumatorilor și asupra calității serviciilor prestate;
- (e) posibilitatea de a utiliza mijloace mai puțin restrictive pentru atingerea obiectivului de interes public; în sensul prezentei litere, în cazul în care dispozițiile se justifică doar din motive de protecție a consumatorilor și în cazul în care riscurile identificate sunt limitate la relația dintre profesionist și consumator, neafectând astfel în mod negativ părțile terțe, statele membre evaluează în special dacă obiectivul poate fi atins prin mijloace mai puțin restrictive decât rezervarea activităților;
- (f) efectul dispozițiilor noi sau modificate, când sunt combinate cu alte cerințe care restricționează accesul la o profesie sau exercitarea acesteia și în special modul în care dispozițiile noi sau modificate, combinate cu alte cerințe, contribuie la același obiectiv de interes public și dacă sunt necesare pentru îndeplinirea sa.

Statele membre analizează, de asemenea, următoarele elemente, atunci când sunt relevante pentru natura și conținutul dispoziției care se introduce sau se modifică:

- (a) corelarea dintre sfera de cuprindere a activităților pe care le implică o profesie sau care sunt rezervate acesteia și calificarea profesională necesară;

- (b) corelarea dintre complexitatea sarcinilor în cauză și necesitatea ca cei care le practică să posede anumite calificări profesionale specifice, în special în ceea ce privește nivelul, natura și durata formării profesionale sau experiența necesară;
 - (c) posibilitatea de a obține calificarea profesională prin căi alternative;
 - (d) dacă activitățile rezervate anumitor profesii pot fi sau nu pot fi partajate cu alte profesii, și din ce motiv;
 - (e) gradul de autonomie în exercitarea unei profesii reglementate și impactul modalităților de organizare și supraveghere asupra atingerii obiectivului urmărit, în special în cazul în care activitățile referitoare la o profesie reglementată se desfășoară sub controlul și responsabilitatea unui profesionist calificat corespunzător;
 - (f) evoluțiile științifice și tehnologice care pot reduce sau crește în mod real asimetria dintre profesioniști și consumatori la nivelul informațiilor.
- (3) În sensul alineatului (2) primul paragraf litera (f), statele membre evaluează efectul dispoziției noi sau al celei modificate atunci când se combină cu una sau mai multe cerințe, ținând seama de faptul că pot exista atât efecte pozitive, cât și negative, și îndeosebi următoarele:
- (a) activități rezervate, titlu profesional protejat sau orice altă formă de reglementare în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2005/36/CE;
 - (b) obligații de a se supune unei dezvoltări profesionale continue;
 - (c) norme referitoare la organizarea profesiei, la etica profesională și la supraveghere;
 - (d) apartenența obligatorie la o anumită organizație profesională sau la un anumit organism, regimurile de înregistrare sau autorizare, în special în cazul în care cerințele menționate presupun deținerea unei calificări profesionale specifice;
 - (e) restricții cantitative, în special cerințele care limitează numărul de autorizații pentru exercitarea unei profesii sau care stabilesc un număr minim sau maxim de salariați, de cadre de conducere sau de reprezentanți care dețin calificări profesionale specifice;
 - (f) cerințe privind o formă juridică specifică sau cerințe care se referă la deținerea de capital sau la conducerea unei societăți, în măsura în care aceste cerințe sunt legate în mod direct de exercitarea profesiei reglementate;
 - (g) restricții teritoriale, inclusiv în cazul în care în anumite părți din teritoriul unui stat membru profesia este reglementată în mod diferit față de modul în care este reglementată în alte părți;
 - (h) cerințe care restricționează exercitarea în comun sau în parteneriat a unei profesii reglementate, precum și normele în materie de incompatibilitate;
 - (i) cerințe privind asigurarea sau alte mijloace de protecție personală sau colectivă în ceea ce privește răspunderea civilă profesională;
 - (j) cerințe privind cunoștințele lingvistice, în măsura în care acestea sunt necesare pentru a exercita profesia;
 - (k) cerințe privind tarifele minime și/sau maxime;
 - (l) cerințe privind publicitatea.
- (4) În plus, înainte de a introduce dispoziții noi sau a le modifica pe cele vechi, statele membre asigură conformitatea cu principiul proporționalității a cerințelor specifice legate de prestarea temporară sau ocazională de servicii, prevăzute la titlul II din Directiva 2005/36/CE, inclusiv:
- (a) înregistrarea temporară automată sau afilierea pro forma la o organizație profesională sau un organism profesional, menționate la articolul 6 primul paragraf litera (a) din Directiva 2005/36/CE;
 - (b) o declarație prealabilă, în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2005/36/CE, solicitată în conformitate cu alineatul (2) de la respectivul articol sau orice altă cerință echivalentă;
 - (c) plata unei taxe sau orice alte costuri, necesară în cadrul formalităților administrative legate de accesul la o profesie reglementată sau de exercitarea acesteia pe care le suportă prestatorul de servicii.

Prezentul alineat nu se aplică măsurilor, luate de statele membre în conformitate cu dreptul Uniunii, menite să asigure respectarea termenilor și condițiilor de muncă aplicabile.

(5) În cazul în care dispozițiile menționate la prezentul articol privesc reglementarea profesiilor din domeniul sănătății care au implicații pentru siguranța pacienților, statele membre țin seama de obiectivul de a asigura un nivel ridicat de protecție a sănătății umane.

Articolul 8

Informarea și implicarea părților interesate

(1) Statele membre pun prin mijloace adecvate informații la dispoziția cetățenilor, beneficiarilor serviciilor și altor părți interesate relevante, inclusiv a celor care nu sunt membri ai profesiei, înainte de a introduce noi dispoziții sau de a modifica dispoziții existente legislative, de reglementare sau administrative care limitează accesul la profesiile reglementate sau exercitarea acestora.

(2) Statele membre implică în mod corespunzător toate părțile vizate și le oferă posibilitatea de a-și face cunoscute punctele de vedere. Dacă se dovedește util și indicat, statele membre organizează consultări publice în conformitate cu procedurile lor naționale.

Articolul 9

O cale de atac eficientă

Statele membre asigură disponibilitatea unei căi de atac eficiente în ceea ce privește aspectele reglementate de prezenta directivă, în conformitate cu procedurile prevăzute în legislația națională.

Articolul 10

Schimbul de informații dintre statele membre

(1) În scopul aplicării eficiente a prezentei directive, statele membre iau măsurile necesare pentru a încuraja schimbul de informații între statele membre cu privire la chestiunile reglementate de prezenta directivă și cu privire la modul concret în care acestea reglementează o profesie sau cu privire la efectele unei asemenea reglementări. Comisia facilitează un astfel de schimb de informații.

(2) Statele membre informează Comisia cu privire la autoritățile publice responsabile cu transmiterea și primirea informațiilor în scopul aplicării alineatului (1).

Articolul 11

Transparență

(1) Motivele pentru care dispozițiile evaluate în conformitate cu prezenta directivă sunt considerate justificate și proporționale și care, alături de dispozițiile în cauză, urmează a fi comunicate Comisiei în temeiul articolului 59 alineatul (5) din Directiva 2005/36/CE, se înregistrează de către statele membre în baza de date a profesiilor reglementate, menționată la articolul 59 alineatul (1) din Directiva 2005/36/CE și se pun la dispoziția publicului de către Comisie.

(2) Statele membre și alte părți interesate pot prezenta observații Comisiei sau statului membru care a notificat dispozițiile și motivele pentru care consideră că sunt justificate și proporționale. Comisia ține cont în mod corespunzător de aceste observații în raportul său de sinteză elaborat în conformitate cu articolul 59 alineatul (8) din Directiva 2005/36/CE.

Articolul 12

Revizuire

(1) Până la 18 ianuarie 2024 și ulterior la fiecare cinci ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la punerea în aplicare și funcționarea prezentei directive care conține, printre alte aspecte, domeniul său de aplicare și eficacitatea sa.

(2) După caz, raportul prevăzut la alineatul (1) este însoțit de propuneri relevante.

Articolul 13

Transpunere

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 30 iulie 2020. Statele membre informează de îndată Comisia în acest sens.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 14

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 15

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 28 iunie 2018.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

L. PAVLOVA

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO